

Trù Đạo Tiên Đồ

Huyền Vũ

Mục lục

Chương 1: Tuyệt Thế Tiên Trù

Chương 2: Phúc Họa Đi Cùng

Chương 3: Trong Mộng Kỳ Ngộ

Chương 4: Tai Họa Bất Ngờ

Chương 5: Muốn Tu Tiên , Nhiều .

Chương 6: Còn Nước Còn Tát

Chương 7: Khéo Tay Mập Mạp

Chương 8: Một Tiếng Hót Lên Làm Kinh Người

Chương 9: Ăn Cơm Tu Tiên

Chương 10: Vận Rủi Quấn Thân

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tuyệt Thế Tiên Trù

Lạc Hồn sơn, từ trước có Tu Tiên giới thứ nhất hiếm địa thanh danh tốt đẹp, chính là cao thủ tuyệt thế, cũng không dám tùy tiện bước chân.

Vạn năm qua, từng xuất hiện ba lần, tự cao tự đại tu tiên giả, hô bằng hữu dẫn bạn tới nơi này tìm kiếm bảo vật, đều không ngoại lệ, đều rơi xuống cái đầy bụi đất kết quả, đại bộ phận tu sĩ ngã xuống, chỉ có số rất ít người may mắn đào thoát.

Nhưng mấy vị này may mắn, đối với Lạc Hồn sơn trải qua, lại không hề đề cập tới, chuyến này đi qua, thậm chí trở thành bọn hăn trên con đường tu tiên tâm ma.

Một tên người mặc đồ thẫm hỉ bào thanh niên đứng tại Lạc Hồn sơn đỉnh, gió núi thổi qua, nhưng mà hăn lại làm như không thấy, biểu lộ băng hàn đến mức độ không còn gì hơn.

Nơi đây thời tiết giá lạnh, nhưng mà tim của hăn, càng là giống như vạn niên hàn băng, tình người ấm lạnh, những năm này trải qua, tại trước mắt hăn, từng cái lững lờ trôi qua.

Khi thì mỉm cười, khi thì phẫn hận, thiếu niên tên là Sở Hiên, năm nay hai trăm mười sáu tuổi, liền phạm nhân mà nói, sống lâu như thế, như thế nguyện vọng xa không thể chạm, nhưng đối với "Luyện Hư cảnh" tu tiên giả, thì quá trẻ hơn một chút, tuổi trẻ đến không thể tưởng tượng nổi.

Không hổ là Tu Tiên giới ngàn năm qua xếp hàng thứ nhất thiên tài.

Nổi danh không hư!

Nhưng bây giờ, này đã từng mang cho mình vô số vinh quang tên tuổi, lại có vẻ thật là tức cười.

Sở Hiên thống khổ nhắm mắt lại, từ đầu tới đuôi, chính mình là một cái ngu xuẩn đại nghịch mà thôi.

Hôm nay, vốn phải là tân hôn của mình niềm vui.

Mà hắn đón lấy tân nương, càng là làm người hâm mộ vô cùng.

Ngưng Hương tiên tử!

Tu Tiên giới đệ nhất mỹ nữ, gia thế cũng là không thể bắt bẻ, tổ phụ của nàng, chính là Tu Tiên giới tam đại Tán Tiên một trong, Kiếm Hồ tông chí cao vô thượng thái thượng trưởng lão, Kiếm Hồ tông tại Tu Tiên giới Thập Đại môn phái bên trong địa vị, cũng là số một.

Sở Hiên đương nhiên cũng là Kiếm Hồ tông đệ tử.

Bất quá, hắn vốn nên là có càng nhiều lựa chọn, Sở Hiên tuy là tán tu, cơ duyên xảo hợp đi đến con đường tu tiên, nhưng hắn danh thiên tài, cùng thứ nhất thân phận của Tiên trù, khiến cho bất kỳ môn phái nào, đều sẽ đối với hắn đuổi ra càn ô liu.

Tiên trù, tu tiên bách nghệ bên trong trân quý nhất kỹ nghệ, tên như ý nghĩa, bọn hắn làm ra đồ ăn không chỉ có mỹ vị ngon miệng, mà lại có được phong phú linh lực.

Khác biệt đồ ăn, tác dụng cũng là không giống nhau.

Dược thiện có khả năng người chết sống lại, mọc lại thân thể, trị liệu đủ loại thương thế nghiêm trọng.

Linh thiện chủng loại càng là phong phú, tăng cao tu vi, đột phá bình cảnh, tăng tiến pháp lực. . .

Nói tóm lại, tu tiên trong tiểu thuyết, đan dược có thể làm được chuyện, ở chỗ này, là không có Tiên trừ chỗ làm ra mỹ vị trân tu làm không được địa phương.

Một châu làm không được, vậy liền lại nhiều ăn một bữa.

Tiên trừ địa vị cao thượng, ở đây, không có luyện đan sư, có, chỉ là Tiên trừ cái kia xuất thần nhập hóa kỹ nghệ.

Sở Hiên làm đồ ăn thiên phú mười phần, thứ nhất thân phận của Tiên trừ khiến cho các đại môn phái đều đối với hắn chạy theo như vịt, nhưng hắn sau cùng lựa chọn Kiếm Hồ tông, cũng không phải là bọn hắn mở ra điều kiện càng thêm ưu đãi, vì cái gì, chỉ là nàng ngoái nhìn cười một tiếng mà thôi.

Nghĩ tới đây, Sở Hiên biểu lộ lần nữa nghiêm túc, vốn là nhu tình mật ý, bây giờ còn lại, chỉ là khoan tim đau đớn mà thôi.

Có câu nói là, thù giết cha, đoạt vợ mối hận, chính là cuộc sống hai đại việc đáng tiếc, nhưng mà chân chính khắc cốt minh tâm cừu hận nhưng còn xa không chỉ có ở đây, bị chính mình người yêu lừa gạt mới là nhất làm người khó mà tiếp nhận địa phương.

Lừa gạt, phản bội, cái kia khoan tim đau nhức như như giòi trong xương.

Đột nhiên, Sở Hiên ngẩng đầu, trên mặt lại mang theo tự giễu cười khổ tâm ý, nói một mình: "Cái kia tới kiểu gì cũng sẽ đến, bọn gia hỏa này, quả nhiên vẫn là sẽ không bỏ qua chính mình."

Hắn dõi mắt trông về phía xa, thả ra thần thức, này Lạc Hồn sơn vốn là tuyệt địa, bây giờ phụ cận càng nắm chắc hơn mười toà truyền thừa từ thượng cổ đại trận đột ngột từ mặt đất mọc lên, đem này phạm vi ngàn dặm một mực khóa lại, chính mình đã biến thành cá chậu chim lồng, trong lưới cá.

Xa xa chân trời, độn quang nổi lên, hơn mười đạo thân ảnh, ánh vào đến tầm mắt, nhanh như điện chớp, bay hướng bên này.

Này hơn mười vị chủ nhân của thân ảnh, đều không ngoại lệ, đều là đỉnh tiêm tu sĩ, người người người mang tuyệt kỹ, giờ phút này, trên mặt lại tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, hiển nhiên, bọn hắn đối mục tiêu của chuyến này nhất định phải được, rất nhanh, bọn hắn liền đi tới Lạc Hồn sơn vùng trời, hiện lên một cái xưa cũ trận thế đem Sở Hiên bao bọc vây quanh.

Cường địch đảo mắt, trừ phi Chân Tiên cùng đổi chỗ mà xử, nếu không Tu Tiên giới không người có thể đào thoát, nhưng mà Sở Hiên trên mặt lại tràn đầy bình tĩnh vẻ.

Bị người yêu lừa gạt, bi thương tại tâm chết, trước mắt nguy hiểm, lại tính là cái gì?

Hắn ngẩng đầu, ánh mắt tại đây chút Kiếm Hồ tông các trưởng lão trên mặt quét qua, rõ ràng hết sức xúc động, không biết vì cái gì, tâm tình lại không hiểu bình tĩnh lại.

Mãi đến cái kia thân ảnh yếu điệu nhảy vào mí mắt bên trong.

Nàng ăn mặc đỏ thắm hi bào, giơ tay nhắc chân, tựa hồ cũng mang theo thắm vào ruột gan hương khí, Ngưng Hương tiên tử, vị hôn thê của mình, nàng mỹ lệ như trước, khuynh quốc khuynh thành cũng không cách nào hình dung hấn dung mạo chi ngộ nhỡ, vậy mà lúc này, tại Sở Hiên trong mắt, lại không còn mấy may lực hấp dẫn.

Ngược lại theo lưng toát ra một cỗ khí lạnh, mỹ lệ dung mạo bất quá là biểu tượng mà thôi, xà hạt tâm địa làm người kính nhi viễn chi.

Sở Hiên trong mắt lóe lên một tia thống khổ, nhưng mà rất nhanh, liền bị hận ý thay thế.

"Ta biết, các người sẽ không bỏ qua ta, lúc trước trăm phương ngàn kế để cho ta trở thành Kiếm Hồ tông đệ tử, thậm chí không tiếc lá mặt lá trái, khiến cho Ngưng Hương tiên tử gạt ta, để cho ta lầm cho là mình cùng nàng lưỡng tình tương duyệt, có thể gần nhau bạc đầu, mà hết thủy này, nhưng mà cũng là vì để cho ta làm một bàn Huyền Thiên Tiên Trân tiệc rượu."

Huyền Thiên Tiên Trân yến, trong truyền thuyết mỹ thực, đã ròng rã năm vạn năm chưa từng tại Tu Tiên giới xuất hiện qua, có thể chế tác nó chỉ có nhất có thiên phú đỉnh cấp Tiên trù, mà lại muốn đạt tới Luyện Hư cảnh mới có thể.

Hai cái điều kiện này đã là cực kỳ hà khắc, mà cuối cùng một hạng yêu cầu thì cơ hồ khiến truyền thuyết này bên trong mỹ thực không có khả năng hiện thân tại thế.

Huyền Thiên Tiên Trân yến có nghịch thiên cải mệnh hiệu quả, có thể làm cho Tán Tiên bạch nhật phi thăng, thành làm tiên nhân chân chính, Độ Kiếp kỳ tu sĩ phục dụng, cũng có thể khiến cho thành tiên tỷ lệ tăng lên rất nhiều.

Bảo vật như vậy nhưng gặp mà không thể được.

Nhưng mà chính là bởi vì nó hiệu quả quá mức nghịch thiên, cho dù là tuyệt thế Tiên trù nghĩ muốn chế tác, trả ra đại giới cũng là không như bình thường.

Này dính đến thiên địa pháp tắc, từ đó, vị kia Tiên trừ cảnh giới đem tại Luyện Hư cảnh ngừng bước, vô luận cỡ nào cố gắng, vô luận phục dùng bảo vật gì, đều đưa không cách nào tấc tiến một bước.

Tương đương với từ đó tuyệt con đường tu tiên, nói tổn hại mình lợi người cũng không đủ, cho nên Huyền Thiên Tiên Trân yển vển tồn tại ở truyền thuyết.

Đám người yên lặng không nói, ít khi, một già vẫn trắng kiện lão giả vượt qua đám người ra, toàn thân phát ra khí thế liền Sở Hiên như thể Luyện Hư cảnh cường giả, cũng ngăn cản không nổi.

Hắn thân phận miêu tả sinh động, Kiếm Hồ tông thái thượng trưởng lão, Vạn Kiếm tôn giả.

Hắn mở miệng: "Sở Hiên, bây giờ quay đầu còn kịp, lão phu chuyện cũ sẽ bỏ qua, ngươi vẫn như cũ có thể cùng Ngưng Hương tiên tử thành hôn, chỉ cần ngươi thay ta làm một bàn Huyền Thiên Tiên Trân yển là đủ."

"Ha ha."

Sở Hiên cười, nụ cười của hắn hết sức đắng chát, nhưng cũng hết sức thoải mái: "Chuyện cho tới bây giờ, còn muốn gạt ta, từ vừa mới bắt đầu, Ngưng Hương tiên tử liền là có mục đích tiếp cận ta, giả bộ như thích ta, đáp ứng cùng ta thành hôn đều bất quá là vì lừa gạt Huyền Thiên Tiên Trân tiệp rượu."

"Trên thực tế, nàng đã sớm thiếu kiên nhẫn cùng ta lá mặt lá trái, còn nói qua, một khi Huyền Thiên Tiên Trân yển tới tay, liền muốn đem ta rút hồn luyện pháp, để tiết mỗi hận trong lòng."

"Không tệ, ta là không có ưa thích qua ngươi." Lạnh lẽo liệt thanh âm truyền vào lỗ tai, Ngưng Hương tiên tử mang trên mặt chán ghét: "Ngươi là ai, chỉ là một ric64 tán tu mà thôi, ngàn năm khó gặp thiên tài, trò cười, một

giới tán tu, không có mệnh đại tông môn duy trì, có thể lấy được thành tựu cũng là có hạn, người có thể tu luyện tới Luyện Hư cảnh, đã là cao nữa là, còn cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga, mưu toan lấy ta làm vợ, thật sự là không biết trời cao đất rộng. . ."

"Ta từ vừa mới bắt đầu, liền là cùng người lá mặt lá trái, nếu không phải xem ở Huyền Thiên Tiên Trân yến mức, cùng người dạng này tiểu tử nói nhiều một câu, đều để ta thấy chán ghét, người bây giờ như muốn mạng sống, liền ngoan ngoãn nghe chúng ta phân phó, nếu không, chúng ta có là thủ đoạn, nhường người muốn sống không thể, muốn chết không được. . ."

Ngày xưa nữ thần, bây giờ lại không còn có một tia tình nghĩa, có chỉ là ác độc lời nói cùng lạnh buốt sự thật, Sở Hiên Tĩnh Tĩnh nghe, trên mặt biểu lộ lại là không vui không giận.

Bi thương tại tâm chết.

Từ vừa mới bắt đầu, chính là mình quá ngây thơ rồi, chỉ là hăn không nghĩ tới, mỹ lệ như tiên con Ngưng Hương, lại có như thế một bộ lòng dạ rắn rết.

Hăn chẳng chút cười một tiếng: "Kỳ thật các người vốn là không chi phí nhiều như vậy tâm cơ, lúc trước Ngưng Hương lọt mắt xanh tại ta, vốn là ta liền định dùng Huyền Thiên Tiên Trân yến làm kết hôn hạ lễ."

Sở Hiên nói, cổ tay khẽ đảo, quầng sáng loá mắt, một cái xura cũ hộp cơm xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hăn, lập tức, thấm vào ruột gan hương khí bay vào chóp mũi.

"Đây là. . . Huyền Thiên Tiên Trân yến?" Vạn Kiếm tôn giả mừng rỡ, định ra tay cướp đoạt, nhưng rất nhanh nhưng lại dừng bước lại: "Còn chưa hoàn thành."

"Không tệ, ta vốn định đưa nó làm kết hôn lễ vật, cho nên, còn thiếu một chút hoá hầu, cũng là lão thiên có mắt, để cho ta ngoài ý muốn phát hiện âm mưu của các người."

Sở Hiên trong mắt lóe lên một tia sắc thống hận vẻ, vì nàng, chính mình cam nguyện từ bỏ con đường trường sinh, nhưng chờ đến, lại là phản bội cùng lừa gạt, đáng tiếc địch mạnh ta yếu, chính mình may may cơ hội cũng không, bằng không hẳn không ngại máu phun ra năm bước, cùng bọn hắn liều cái thịt nát xương tan.

"Tốt, người bây giờ đem tiên trần yến hoàn thành, ta liền thả người một con đường sống." Vạn Kiếm tôn giả mừng như điên, trong mắt tràn đầy tham lam tâm ý.

"Ha ha ha. . ."

Sở Hiên cười như điên, phảng phất nghe thấy thế gian buồn cười nhất sự tình: "Hắn là các người lại lấy làm Sở mỗ là tham sống sợ chết chi đồ, các người người đông thế mạnh, pháp lực nồng hậu, ta đánh các người có điều, nhưng một ngày kia, các người nhất định sẽ làm hôm nay hành vi hối hận."

Lời còn chưa dứt, oanh một tiếng truyền vào lỗ tai, lại là Sở Hiên trong tay hộp cơm hóa thành bột mịn rơi mất.

"Người. . ."

Vạn Kiếm tôn giả vừa sợ vừa giận, tha thiết ước mơ Huyền Thiên Tiên Trần yến dễ như trở bàn tay, nhưng lại ở trước mắt cùng hắn bỏ lỡ cơ hội, hắn phần nộ sau khi, liền muốn muốn xông lên đi, đem đối phương rút hồn luyện pháp.

Sở Hiên cười, hắn như thế nào lại chết tại thù trong tay của người.

Oanh!

Kèm theo một tiếng vang thật lớn, Sở Hiên thân thể lấp lánh lên đủ mọi màu sắc linh mang.

Vạn Kiếm tôn giả dừng bước lại, đối phương nhưng mà chỉ là nhất luyện hư cảnh giới tu sĩ mà thôi, nhưng hấn nhưng từ hấn trên người người được một luồng khí tức nguy hiểm.

Mà này hơi chút chần chờ, Sở Hiên thân thể đã phong hóa thành cát, theo gió lướt tới.

Bình giải, đối phương tự mình lựa chọn hồn phi phách tán kết cục.

Kiểm Hồ Cung tất cả trường lão trên mặt đều toát ra vẻ giật mình, đối phương hoặc là khuất phục, hoặc là phản kháng, nhưng bọn hấn tuyệt đối không nghĩ tới, Sở Hiên từ vừa mới bắt đầu, liền ôm lấy lòng quyết muốn chết.

Mà đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, một vệt hào quang phóng lên tận trời, từ Sở Hiên vừa mới đứng chỗ đứng, biến mất tại bầu trời xa xăm, bất luận là Lạc Hồn sơn tuyệt địa như vậy, vẫn là bọn hấn chỗ bố trí mấy chục toà cấm chế đại trận, đều không có thể ngăn ngăn được.

"Chuyện này. . ."

Ngưng Hương tiên tử tiến lên trước một bước, trên mặt lóe lên một chút bất an: "Lão tổ tông, hấn trốn?"

"Không, tiểu tử kia đã hồn phi phách tán, điểm này tuyệt không khả nghi, cái kia bay đi, hấn là trên người hấn một kiện bảo vật."

"Nhưng hấn nói muốn trả thù. . ."

"Hừ, đó bất quá là hản không có cam lòng dưới tình huống, nói ngoan thoai thôi."

Vạn Kiếm tôn giả như thế như vậy trả lời, trên mặt lại tràn đầy vẻ ảo não, bởi vì đối phương xuất thân bần hàn, cho nên hản đánh tầm mắt nhìn đối phương không nổi, cùng Ngưng Hương tiên tử thiết kế, từ đối phương chỗ ấy lừa gạt Huyền Thiên Tiên Trân yến, đánh cũng là qua cầu rút ván chủ ý, thật không nghĩ đến nước đã đến chân, âm mưu bại lộ, cuối cùng lại rơi một cái lấy giỏ trúc mà mức nước kết cục.

Dứt bỏ xuất thân không nói, đối phương là ngàn năm khó gặp thiên tài không sai, vốn là đối Ngưng Hương cũng một tấm chân tình, vì nàng thậm chí nguyện ý từ bỏ con đường tu tiên, nếu như từ vừa mới bắt đầu, chính mình không giở trò mưu quỷ kế, thực tình mà đối đãi, có lẽ sẽ là một cái không kết cục giống nhau.

Vạn Kiếm tôn giả thở dài, mà bây giờ nói những này đều hơi muộn một chút.

Một đời thiên tài ngã xuống, nhưng mà chuyện xưa nhưng không có kết thúc, truyền kỳ vừa mới bắt đầu.

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Phúc Họa Đi Cùng

Đầu thu, Giang Nam.

Đại học thành.

Lại đến một năm khai giảng quý.

Lúc này, đúng là đám học trường bọn họ đến sân bay, bến tàu, nhà ga nghênh đón tân sinh thời gian, vừa đến tích cực hưởng ứng hội học sinh hiệu triệu, làm trường học bài ưu giải nạn.

Dù sao mấy năm này khuếch trương chiêu, học sinh hơn một năm qua một năm, làm nổi tiếng tính tổng hợp đại học, hằng năm nhập học tân sinh, không có vạn, cũng sẽ không ít hơn tám ngàn.

17, tám tuổi thiếu nam thiếu nữ, lần thứ nhất rời đi phụ mẫu, không xa ngàn dặm, đạp vào cầu học con đường, đi tới nơi xa lạ này thành thị, còn chưa nhất định có phụ huynh cùng đi.

Lúc này, làm vì bọn họ trường học cũ, tự nhiên có trách nhiệm, có nghĩa vụ đem bọn họ an toàn thoải mái dễ chịu tiếp vào sân trường.

Chỉ dựa vào lão sư, khẳng định nhân thủ không đủ, thế là Đại Nhị, Đại Tam, Đại r200s Tứ học trưởng các học tỷ liền thành chủ lực, tại hội học sinh dẫn đầu dưới, gánh vác lên này tiếp đãi làm việc.

Tống Hạo lại một mình đợi tại ký túc xá, nửa dựa trên giường, trong tay bưng lấy nào đó nhãn hiệu smartpone, đang mỹ mỹ nhìn xem.

Trong túc xá cũng chỉ có hần một cái, còn lại bạn cùng phòng đều đi tham gia tiếp đãi tân sinh làm việc, cũng không phải là Tống Hạo đối với hội học sinh chuyển động không tích cực, mà là báo danh căn bản liền không đến lượt chính mình.

Đối với học kỳ mới bắt đầu, vừa tới trường học báo danh các sinh viên đại học, mấy ngày nay căn bản còn chưa mở khóa, tại là trừ lên mạng, mỗi ngày cũng là không có việc gì.

Dù sao cho dù là đối với sinh viên năm thứ 2 tới nói, thời gian một năm, cũng đủ làm cho bọn hắn đem thành thị này phụ cận cảnh điểm đi dạo hết.

Ân, trên lý luận có khả năng đi được càng xa một chút, dù sao hiện tại giao thông cũng hết sức phát đạt, nhưng mà này mà có một cái nghiêm trọng vấn đề. . . Không có tiền!

Bây giờ sinh viên đại học, có lẽ so năm đó tiền bối trong tay giàu có rất nhiều, nhưng dù sao phần lớn vẫn đưa tay nhất tặc, mỗi tháng trông cậy vào phụ mẫu cứu tế, làm xung quanh du lịch còn có thể, hơi xa bên trên một chút liền vượt qua bọn hắn kinh tế phạm vi chịu đựng ở ngoài.

Tuy nói hiện tại nhiều cúi đầu nhất tặc, nhưng suốt ngày tháng dài đem chính mình ngâm tại điện thoại hoặc là trên máy vi tính người kỳ thật cũng không nhiều, thế là hội học sinh hiệu triệu liền thành bánh trái thơm ngon.

Một bên có khả năng xoay hoạt động xã hội kinh nghiệm, một bên đám học trưởng bọn họ trong lòng cũng là có chính mình tính toán.

Cái gọi là nhà ở ven hồ hưởng trước ánh trăng, đi đón cái cơ, hoặc là tiếp cái xe lửa cái gì, nói không chừng, liền có thể vận khí không tệ, gặp phải ôn nhu đáng yêu manh muội tử cái gì. . .

Sau đó lại mượn mang nạng quen thuộc sân trường cơ hội, liền có thể muốn tới phần mềm chat, hoặc là số điện thoại.

Thế là, người báo danh rất nhiều.

Ở sân trường trên mạng báo, Tống Hạo hôm qua cũng là đi liếc một cái, sau đó liền mở rộng tầm mắt, rõ ràng là xã hội thực tiễn, nhưng cảm giác kia, cùng nào đó nhãn hiệu điện thoại di động xếp hàng tranh mua cũng kém không nhiều.

Nghe nói vì báo danh, máy tính học viện còn có lập trình viên tự chế hack.

Địa Cầu quá điên cuồng, ta muốn hồi Hỏa Tinh.

Khụ, khụ, Tống Hạo biểu thị xem không hiểu, không cùng các người chơi.

Bạn cùng phòng một cái không tại, Tống Hạo liền đi quán net tổ đội đào bảo đều không có hứng thú, thế là chỉ có một người trạch tại ký túc xá, nhìn lên sách điện tử.

So sánh với mặt khác giải trí, xem tiểu thuyết mạng xem cho tới trưa, cũng không hao phí một khối tiền, thật sự là lương tâm cực kỳ.

Nháy mắt, cơm trưa đã đến giờ, buổi sáng liền không có ăn, bụng có chút đói.

Tống Hạo xê dịch cái mộng, không muốn động, không có cách, này lười ung thư cũng là biết truyền nhiễm, Tống Hạo mặc dù không tới lười ung thư màn cuối, nhưng hôm nay cũng không có gì muốn động hào hứng.

Cũng may so sánh hơn mười năm trước, bây giờ internet thời đại, cũng là không cần cầu cha, cáo nãi nãi mời người hỗ trợ mang bữa ăn, thế

là Tống Hạo thuận thực trượt động điện thoại, mở ra giao hàng APP, ân, hôm nay liền ăn cà tím ngư hương trộn lẫn cơm.

Tống Hạo nhớ kỹ cách trường học không xa, mới mở một nhà thức ăn tiểu điểm, tuy là con ruồi tiệm ăn, nhưng mùi vị làm coi như không tệ, mỗi ngày đi chỗ đó ăn cơm người bài thành hàng dài.

Nghĩ ở nơi đó điểm cái bữa ăn, không có nửa giờ, căn bản không xuống được.

Mà Tống Hạo lại ngoài ý muốn phát hiện, nhà này tương đương sôi động tiểu điểm, lại có đồ bộ chính mình thường dùng giao hàng APP, dùng hẳn chọn món ăn, không chỉ có thể ngồi đợi mỹ thực đến, mà lại tốc độ so xếp hàng phải nhanh.

Làm cơ trí của mình điểm cái tán.

...

Điểm tốt bữa ăn, liền bắt đầu ngồi đợi, dĩ nhiên không phải thật ngồi yên, mà là tiếp tục đọc tiểu thuyết, một nơi nào đó gọi Mỗ Vũ tác giả lại đổi mới.

Ân, này mấy chương viết không tệ, hôm nay càng là khó được bạo phát một lần, Tống Hạo mỹ mỹ lật lên, chỗ bình luận truyện có mình chủ khen thưởng, còn có gom góp thú độc giả bắt kịp, Tống Hạo suy nghĩ một chút, khen thưởng một khối tiền, mặc dù chỉ có một khối tiền, nhưng ta chỉ là học sinh nghèo không phải, lễ nhẹ tình ý nặng, chính là cái này lý nghi.

"Thùng thùng, người tốt, người giao hàng."

Tiếng đập cửa truyền vào lỗ tai, này chuyển phát nhanh đưa bữa ăn thái độ coi như không tệ, Tống Hạo bễ bộn nháy xuống giường đến, mở cửa ra, chuyển phát nhanh tiểu ca dung mạo đập vào mi mắt.

Nói lời cảm tạ, ký nhận, Tống Hạo đem cơm hộp mở ra, hương khí đập vào mặt, nhà này mùi vị vẫn như cũ là như vậy không tệ, Tống Hạo một bên ăn, một bên tiếp tục xem sách.

Bây giờ tiểu thuyết mạng trở thành thời thượng, không coi trọng mấy quyển đều không có ý tứ cùng người chào hỏi, mà Tống Hạo gần nhất đang mê tiên hiệp tiểu thuyết, cái gì phù lục, pháp bảo, bí cảnh thám hiểm cày quái cái gì, nhìn xem đặc biệt làm người mê mẩn.

Một bên xem, một bên ăn, thật cũng không đến ăn không biết vị trình độ, nhưng mà trong thức ăn đến tốt cùng có cái gì, lại cũng không có để ý.

Đột nhiên cắn được một cái có chút cứng rắn đồ vật, mẫn mẫn mùi vị tràn vào trong miệng, lại là răng bị mẻ ra máu, đau đớn đem Tống Hạo kéo ra khỏi tiểu thuyết tình tiết.

A phi, mang tương vật kia phun ra, cúi đầu xem xét, lập loè kim loại sáng bóng, lại là một chiếc nhẫn.

Răng thụ thương, Tống Hạo đau đến nhe răng trợn mắt, trong lòng càng là giận dữ, trước kia mặc dù cũng có đồng học tại trong thức ăn ăn ra mặt phát a, Tiểu Cường một loại, nhưng chiếc nhẫn lại là chưa từng nghe qua, chuyện này cũng quá bất hợp lý, chiếc nhẫn nuốt vào cũng không phải đùa giỡn, nói không chừng còn phải làm giải phẫu.

Nghĩ tới đây, trong lòng một trận hoảng sợ, chuyện này không thể nhịn, Tống Hạo mở ra điện thoại, ghi tên giao hàng APP, tìm tới cái kia tiệm tạp hóa điện thoại, đánh tới. . .

Không ai tiếp, liên tiếp ba lần, vẫn như cũ như thế.

Mặc dù Tống Hạo mơ hồ đoán được là bởi vì đối phương sinh ý tốt, quá mức bận rộn, nhưng nghĩ đến chính mình thế mà tại trong thức ăn ăn ra chiếc nhẫn, mình nếu là mặc kệ, sẽ còn có càng nhiều đồng học thụ hại.

Đây là người bức ta.

Tống Hạo trong lòng tức giận, càng ngày càng bạo, cúi đầu xuống múa bút thành văn, rất nhanh, một đầu văn hay chữ đẹp, chữ chữ khắp huyết 200 chữ soa bình mới vừa ra lò.

"Hô!"

Điểm kích gửi đi, tâm tình lập tức tốt lên rất nhiều, phải biết bây giờ giao hàng, cạnh tranh kịch liệt, 1000 tốt bình có lẽ gia tăng không đến hai, ba đơn sinh ý, mà chính mình như thế một cái hấp dẫn ánh mắt soa bình lại có thể làm cho đối phương thành giao lượng sườn đòi thức ngã xuống.

Nhường người đồ ăn không sạch sẽ, nhường người không tiếp điện thoại ta.

Tống Hạo căm hận nói, đồ cũng không phải là hãn hẹp hòi, mà là hôm nay trải qua thực sự có chút ngược tâm.

Nhà kia tiểu điểm đã bị hãn liệt vào cự tuyệt qua lại hộ.

Chưa ăn no, nhưng mà gặp phải chuyện này đã không có tâm tình tiếp tục ăn hết, nếu không lại đến cái Tiểu Cường a, con ruồi cái gì, chính mình liền phải đi bệnh viện rửa ruột.

Không tâm tình ăn cơm, thế là hãn liền bắt đầu nghiên cứu trong tay chiếc nhẫn.

Đừng nói, nhìn rất đẹp đẽ, tạo hình xưa cũ, nhắm vào liếc mắt liền cho người ta rất cao lớn bên trên đuôi chân, chất liệu. . . Có điểm lạ, không phải vàng không phải ngọc, Tống Hạo biểu thị ta kiến thức ít, ta nhận không ra.

Nhưng rõ ràng không phải vật bình thường, thứ quý giá như thế làm sao lại trộn lẫn trong thức ăn?

Tống Hạo cầm ở trong tay, lăn qua lộn lại quan sát, chiếc nhẫn kia cho người xúc cảm, thật ấm áp, chờ chút. . . Kim loại đồ vật, làm sao lại ấm áp?

Trong lòng càng cảm thấy cổ quái, mà ý nghĩ này vừa mới chuyển qua, cái kia chiếc nhẫn đột nhiên hòa tan, mảy may dấu hiệu cũng không, cứ như vậy hóa thành một bãi kim loại chất lỏng, chui vào Tống Hạo trong lòng bàn tay biến mất không thấy gì nữa.

Thiên thọ a!

Phải chết, phải chết.

Tống Hạo cảm thấy mí mắt càng ngày càng nặng nặng, ý thức cũng dần dần bắt đầu mơ hồ.

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Trong Mộng Kỳ Ngộ

Phải tin tưởng khoa học.

Hai mươi năm qua thành lập thế giới quan, nói cho Tống Hạo, cái gọi là sự kiện linh dị, chỉ xuất hiện tại trong tiểu thuyết, hiện thực rất vô vị, không nên tin có ma pháp gì, đấu khí, xuyên qua một loại đồ vật.

Nhưng vừa mới. . .

Chẳng lẽ là mình tiểu thuyết xem quá nhiều, đến mức xuất hiện ảo giác?

Bởi vậy thấy rõ, khổ nhân kết hợp là trọng yếu cỡ nào, một mực trách tại trong tức xá, không chỉ có riêng là lười ung thư lâm vào màn cuối đơn giản như vậy.

Tống Hạo lắc lắc đầu, nhìn xuống thời gian, hắn vừa mới hôn mê, cũng liền gần kề đi qua năm phút đồng hồ mà thôi, hắn không khỏi hoài nghi, chính mình mới vừa rồi là ngủ, trong giấc mộng thôi.

Ân, nhất định là như vậy, trong thức ăn ăn ra chiếc nhẫn đã quá bất hợp lí, cái kia chiếc nhẫn sẽ còn hòa tan, chẳng phải là giống như thiên phương dạ đàm.

Nói thì nói như thế, hắn vẫn là không nhịn được mở ra tay phải, nhìn một chút, lòng bàn tay làn da cùng đi qua không hề có sự khác biệt, nếu như chiếc nhẫn thật biết hòa tan, dù như thế nào, không có khả năng không lưu lại một chút dấu vết.

Ha ha, năm mơ, nhất định là năm mơ.

Nghĩ như vậy, Tống Hạo tâm tình, lập tức khá hơn, dù sao hẳn cũng không phải cái gì tự kỷ thiếu niên, cũng sớm qua lớn ở huyện tưởng tuổi tác, sẽ không dễ dàng tin rL0OW tưởng dạng này sự kiện linh dị.

Một hồi êm tai chuông điện thoại di động truyền vào bên tai.

Tống Hạo cúi đầu xem xét, là cái mã số xa lạ, phía trên bị 273 người đánh dấu làm chuyển phát nhanh đưa bữa ăn, chẳng lẽ lại đến từ cái gì mua sắm trên website.

Chính mình mua đồ vật?

Không có chút nào ấn tượng, hẳn gia cảnh, cũng không phải chặt tay tộc, trừ một chút cần thiết vật dụng hàng ngày cùng quần áo, rất ít hơn mua sắm trang web.

Nhưng mà Tống Hạo cũng không chần chờ, cầm điện thoại di động lên, ấn xuống nút trả lời, dù sao hẳn điện không nói nhiều, phần món ăn tặng phút đồng hồ mấy đều dùng không hết, hưởng chi nghe không cần tiền.

Nếu như là lừa đảo, Tống Hạo không ngại trò chuyện xong lý tưởng trò chuyện cuộc sống, vài phút dạy đối phương làm người.

Đầu kia truyền đến lại là to lớn thúc thanh âm, mang theo vài phần hung ác: "Tiểu tử, ta tiệm này mặc dù không lớn, nhưng luôn luôn mỹ vị vệ sinh, người cho ta soa bình là mấy cái ý tứ?"

Soa bình?

Tống Hạo trước là có chút hốt hoảng, sau đó vẻ mặt lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được trở nên tái nhợt, chẳng lẽ không phải mới

vừa ảo giác, cũng không phải mình làm ác mộng?

Hắn lập tức lâm vào ngẩn người.

"Uy, tiểu tử, nói chuyện a." Thanh âm bên đầu điện thoại kia càng ngày càng hung ác: "Coi như cho soa bình cũng tới cái tốt một chút lý do, lại còn nói trong thức ăn ăn ra chiếc nhẫn. . ."

Đại thúc cũng là tâm mệt mỏi, không nói đến này 200 chữ, văn hay chữ đẹp soa bình treo ở bình luận khu quá mức chói mắt, đẹp đến mức có chút cực kỳ bi thảm, chỉ là ép buộc chứng màn cuối, hắn liền không chịu nhận có thể, hắn nhưng là phải làm cho tốt bình trăm phần trăm trừ giới đại năng.

Tống Hạo yên lặng cúp điện thoại, hắn hiện ở đâu có cùng đối phương nói chuyện tào lao tâm tình.

Không phải ảo giác, không phải ảo giác.

Trong lòng của hắn phảng phất xẹt qua một đạo sấm sét tia chớp, ngẩn người, sau đó tống hạo một lần nữa cầm điện thoại di động lên, mở ra giao hàng APP, tìm tới vừa rồi mua thức ăn tiểu điểm, phía dưới quả nhiên có một phong cách vẽ cực đẹp soa bình.

Văn hay chữ đẹp, phía trên chiếc nhẫn mong muốn bỏ qua đều không được.

Có bức vẽ có chân tướng, nguyên lai không phải nằm mơ, chiếc nhẫn chân thực tồn tại qua, hiện tại đi nơi nào, sẽ không đúng như trí nhớ, dung nhập trong lòng bàn tay của mình mặt.

"Đáng giận, chẳng lẽ buổi sáng hôm nay rời giường tư thế không đúng, nếu không làm sao lại xảy ra chuyện như vậy."

Tống Hạo tự lẩm bẫm, hần cũng nghĩ qua đi bệnh viện kiểm tra, nhưng chắc chắn sẽ bị xem như bệnh tâm thần.

Tốt tại thân thể cũng không bất kỳ khó chịu nào cảm giác.

Nỗi lòng lo lắng, Tống Hạo quyết định ra ngoài đi đi.

Đám bạn cùng phòng đều vẫn chưa về, ra đi tản bộ, tâm tình cũng tán dương biết tốt hơn một chút.

Sân trường rất lớn, lúc này người lại không nhiều, vừa mới khai giảng, đám lão sinh phần lớn không có lớp, tân sinh đã đến trường học thì không nhiều lắm.

Trường học phong cảnh không tệ, hiện tại đại học, đều là diện tích rộng lớn, về phần phong cảnh, đó cũng là giống công viên làm chuẩn, kiến trúc xen vào nhau tinh tế, xanh hoá bao trùm tỉ suất đủ, khiến cho người cảnh đẹp ý vui. .. Bất quá, cho dù tốt phong cảnh, xem một năm trước cũng sẽ ngán.

Làm sinh viên năm thứ 2, Tống Hạo sớm đã đi dạo hết trường học cũ mỗi một cái góc, thậm chí ngay cả phụ cận mấy trường đại học con đường, cũng làm được quen thuộc trôi chảy tình trạng.

Cho nên nói là giải sầu, lại không có địa phương nào xong đi, đi dạo trong một giây lát, hần liền tới đến thư viện chuẩn bị tự học.

Không sai, tự học, cùng khổ ép cấp ba kiếp sống so sánh, cuộc sống đại học nhẹ nhõm, nhưng mà cũng gặp phải kiểm tra cấp, tỉ như tiếng Anh cấp bốn, máy tính cấp hai, như là không thể thông qua, đừng nói về sau tìm việc làm, quãng offer lúc cũng dễ dàng để cho người khinh bỉ, chỉ là tốt nghiệp lúc có thể hay không cầm tới học vị chứng nhận đều là một đại vấn đề.

Mặc dù Tống Hạo mới Đại Nhị, kiểm tra cấp cơ hội còn có rất nhiều, nhưng phòng ngừa chu đáo, hiện tại nếu có thể đem tiếng Anh cấp bốn kiểm tra qua, tương lai qua cấp sáu tỷ lệ liền sẽ tăng rất nhiều, đây đối với tìm việc làm không thể nghi ngờ là có thật nhiều ưu thế.

Tống Hạo không phải học bá, nhưng cũng hiểu rõ hiện tại tìm việc làm không dễ, như vậy mau sớm học thêm chút kỹ năng liền là nhất định phải.

So với cuối kỳ, hiện tại đúng là đi thư viện Hoàng Kim thời tiết —— không cần chiếm tòi.

Coi như một mình người chiếm ba cái, năm xem cũng không có vấn đề gì. . . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là người không ngại các bạn học ánh mắt kỳ quái, không cảm thấy xấu hổ.

Tống Hạo nhưng không có dầy như vậy da mặt, cũng không có nhàm chán đến loại trình độ kia, xuất ra tiếng Anh sách, liền bắt đầu ôn tập.

Nghĩ phải học giỏi một môn ngoại ngữ, rất đơn giản, cũng hết sức buồn tẻ, trực tiếp nhất phương pháp đơn giản —— học thuộc từ đơn.

. . .

"Quái, chẳng lẽ ta hôm nay mở ra tiếng Anh sách tư thế cũng có vấn đề."

Tống Hạo trên mặt tràn đầy vẻ nghi hoặc, hẳn không phải học bá, ngôn ngữ thiên phú cũng chỉ là bình thường, nhưng tự xưng là trí nhớ còn không có vấn đề, bình thường học thuộc từ đơn nửa giờ luôn có thể nhớ kỹ mười mấy cái, nhưng hôm nay —— lại hoàn toàn xem không đi vào.

Ngồi lâu như vậy, thế mà không có nhớ kỹ một cái từ đơn.

Thật là chuyện lạ.

Hiệu suất thấp như vậy, tiếp tục học tập không có bất kỳ cái gì ý nghĩa, Tống Hạo khép lại sách vở, chuẩn bị rời đi, nhưng mà đúng vào lúc này, một hồi bồi rồi đánh tới.

Hắn ngoe đầu, ngất, không, là ngủ thiếp đi, không đầy một lát, liền có tiếng lẩm bẫm truyền đến.

May mắn lúc này thư viện người không nhiều, mặc dù có hai cái cô em quăng tới ánh mắt chán ghét, nhưng cũng vèn vện đổi một gian phòng đọc xong việc, như đổi thành cuối kỳ, Tống Hạo cử động lần này khẳng định sẽ khiến nhiều người tức giận, bị chân nhân PK đều là có khả năng.

...

"A, vừa rồi ta là đã ngủ?"

Lau đi khóe miệng, Tống Hạo biểu lộ có chút hốt hoảng, chính mình gần nhất cũng không có đi quán net suốt đêm qua, làm sao lại không hiểu thấu một rã rời đâu?

Hắn nhìn một chút điện thoại, gần kề đi qua nửa giờ, mà chính mình vừa rồi nằm sấp chỗ ngủ, có một đám nước bọt dễ thấy vô cùng.

Tống Hạo cảm giác có chút xấu hổ, đi ngủ phẩm loại mộng nước bọt không hiếm lạ, nhưng phẩm loại nhiều như vậy, thì để cho người ta muốn tìm tìm cái lỗ chui xuống.

Cùng hắn vừa rồi làm mộng có quan hệ.

Trong mộng hắn đã biến thành tiên nhân, có thể phi thiên độn địa, mà trong mộng không chỉ có phù lục, có pháp bảo, càng có vô cùng vô tận mỹ thực.

Mỗi một dạng đồ ăn, cũng có thể miệng vô cùng, thân là tiên nhân hần, ăn uống thả cửa, có lẽ là trong mộng ăn quá mức vui sướng duyên có, cho nên ngủ hần, mới không tự chủ, đem nước bọt chảy đầy đất.

TRỪ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tai Họa Bất Ngờ

Tống Hạo có chút ngẩn người, nếu là tuổi trẻ mấy tuổi, ngẫu nhiên phạm phải tự kỷ cũng không kì lạ, vấn đề là, hăn qua lâu rồi lớn ở huyện tưởng tuổi tác.

Cái gì tu tiên cũng tốt, dị năng cũng được, ma pháp xuyên qua đều là trong tiểu thuyết mới có đồ vật, hiện thực rất vô vị, không có cái gì thiên đạo lực lượng, có chỉ là vật lý tam đại định luật.

Đổi điểm này, Tống Hạo nhận biết đến rất rõ ràng, hăn mặc dù thích xem tiểu thuyết, nhưng cũng vển vển xem như hưu nhàn giảm sức ép công cụ, cũng không biết ngây thơ thư đi vào.

Đều nói ngày có chút suy nghĩ đêm có chỗ mộng, chính mình nếu không tin, làm sao lại. . .

Then chốt mộng cảnh kia còn vô cùng chân thực.

Liền như là tự mình trải qua.

"Rằm."

Tống Hạo nuốt một miếng nước bọt, không tự giác ở giữa, hăn lại nhớ lại trong mộng cảnh mỹ thực, thật ăn rất ngon.

Sau đó Tống Hạo cảm giác có chút xấu hổ, tu tiên, trên đời tại sao có thể có loại đồ vật này, huống chi cho dù là trong sách tu tiên giả, từng cái

cũng đều có thể tích cốc, hẳn nhưng từ trước tới nay chưa từng gặp qua vị kia tiên nhân, biết như thế không để ý hình tượng ăn uống thả cửa.

Bất quá, thật vô cùng mỹ vị đáng vẻ. . .

Nếu nửa giờ, cũng còn khiêng không tiến vào một cái từ đơn, tiếp tục xem sách, cũng sẽ không có ý nghĩa, học tập cần hiệu suất, Tống Hạo quyết định giải sầu một chút, hôm nay một ngày này, cho người cảm giác cũng không quá thuận lợi.

. . .

Đến ban đêm, ba cái bạn cùng phòng vẫn không có trở về, cũng là có gọi điện thoại cho Tống Hạo, quán net suốt đêm, tổ đội đi lên, muốn hay không đi?

Không cần phải nói, hôm nay mấy tên mong muốn gần thủy lâu đài, muốn tới manh mọi tử điện thoại mưu đồ triệt để thất bại, cho nên mới mong muốn đi quán net tổ đội cày quái, phát tiết một chút.

Làm thâm niên trạch nam, trò chơi, cũng là Tống Hạo chung ái thi đấu thể dục, như tại bình thường, tự nhiên không ngại, bồi đám bạn cùng phòng điên cuồng một lần, nhưng cân nhắc cho tới hôm nay, trạng thái đủ loại không tốt, đừng không có cày quái, ngược lại bị quái đùa nghịch.

Nói như vậy, dùng mấy người bạn cùng phòng trào phúng thuộc tính, chính mình một học kỳ cũng đừng nghĩ sống yên ổn, có chút gió thổi cỏ lay, đoạn chuyện xưa này đều sẽ bị bọn hắn r9fnJ lôi ra đến, trào phúng toàn bộ triển khai, đủ loại hoa thức treo lên đánh.

Bị người nắm cán, chuyện ngu xuẩn như vậy Tống Hạo mới sẽ không đi làm, cho nên liền dùng thân thể khó chịu, trong điện thoại gọn gàng mà linh hoạt cự tuyệt.

...

Ban đêm, Tống Hạo trong lúc rảnh rỗi, tùy tiện chơi hai cái tay du lịch, sau đó liền mở ra sân trường App, nhìn phía trên có hay không lại có cái gì thú vị đồ vật.

Đầu đề tự nhiên là tân sinh báo danh, có website trường phóng viên thậm chí vì thế chuyên môn làm một cái chuyên đề, trong đó đã có giới thiệu điểm cao thi vào học bá, cũng có thống kê năm nay mới tăng bao nhiêu manh muội tử.

Tống Hạo đối với cái này không có hứng thú, hướng phía dưới xem, vừa mới khai giảng, tin tức không nhiều, trong đó bị hàng loạt xoạt màn hình, lại là Đại Tứ học trường các học tử chảy nước mắt lớn bán phá giá tin tức, nổi bát bầu bồn, theo thi nghiên cứu sách tham khảo, đến thi lại cần dùng đến lớp học bút ký, cái gì cần có đều có, không bám vào một khuôn mẫu.

Đáng tiếc, Tống Hạo cũng không có có gì cần đặt mua đồ vật, nếu không, nơi này giá cả xa so với mua sắm trang web còn muốn tiện nghi.

Đột nhiên, một đầu vừa mới thay mới tin tức đưa tới Tống Hạo chú ý.

Đây là một đầu mười phút đồng hồ trước mới ban bố tin tức, lại trong thời gian cực ngắn thu được hàng loạt quan tâm, chỉ riêng nhiệt độ tới nói, đã không bằng đầu đề chuyên đề kém.

Chẳng lẽ trường học xuất hiện cái gì chuyện thú vị, vẫn là tân sinh bên trong phát hiện nghịch thiên cấp bậc suất ca mỹ nữ?

Tống Hạo có chút hiếu kỳ đi vào.

Văn hay chữ đẹp.

"Chờ một chút, bức tranh này tại sao như vậy nhìn quen mắt?"

Tống Hạo lập tức trợn to mắt: "Này không phải mình buổi chiều, tại thư viện đọc sách lúc, ngoài ý muốn ngủ, mộng thấy mỹ thực chảy nước miếng hình ảnh sao?"

Làm sao bị người cho đập xuống.

Mà lại bởi vì tuyển lựa góc độ quan hệ, chính mình tư thế ngủ bị đập đến xấu phát nổ, đừng nói chưa từng tân trang qua, coi như dùng cường đại nhất mỹ nhan phần mềm cũng hết cách xoay chuyển.

Mà càng thêm đáng xấu hổ là, chính mình bởi vì đi ngủ mộng thấy mỹ thực, không tự chủ nước bọt chảy đầy đất, bị đối phương cũng quay chụp đến vô cùng rõ ràng.

Xong, ta một thế anh danh!

Tống Hạo chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại.

Mà website trường bên trên, nhưng bởi vì cái tin tức này, trở nên náo nhiệt vô cùng.

Đám người nghị luận ầm ĩ:

Có người cười trên nỗi đau của người khác: "Xong, cái này ca môn nhi đời này, đừng nghĩ tìm tới bạn gái."

"Trên lầu, không có khoa trương như vậy chứ, nhiều nhất ở sân trường bên trong độc thân cả một đời."

"Đúng, độc thân cả một đời."

"Chư vị miệng bên dưới lưu đức, trong đại học cũng liền độc thân bốn năm được chứ?"

"Ngộ nhờ hẳn kiểm tra lên trường học chúng ta nghiên cứu sinh?"

"Ừm, vậy coi như thật khổ cực."

Cũng có người biểu thị không phục: "Lời không thể nói như vậy, phúc họa đi cùng, tục ngữ nói rau xanh củ cải đều có chỗ yêu, các người liền làm sao biết, nhất định không có cô em, ưa thích này chúng loại hình."

"Lời này tốt có đạo lý, ta lại không phản bác được."

"Thôi đi, có người sẽ thích này chúng loại hình, đi ngủ cũng ngủ được ác tâm như vậy."

"Không biết a, ta cảm thấy hẳn ngủ thơm quá, chảy nước miếng hẳn là mộng thấy đồ ăn ngon." Lại có thể có người sắp đoán được chân tướng.

Nhưng mà hẳn lại quá nhiều, đầu này rất nhanh liền bị chìm ngập, sau đó lại có người đi ra loạn mang tiết tấu: "Ta lại cảm thấy, đối cái này ca môn nhi tới nói, là phúc thì không phải là họa, ít nhất sân trường danh nhân trên bảng, hẳn là có hẳn một chỗ cắm dùi."

"Tán thành + 1 "

"Tán thành + 2 "

"Tán thành + 3 "

Hết lần này tới lần khác, này không đáng tin cậy, nhưng không ai phản bác, mọi người ngược lại dùng xoạt màn hình phương thức nhất trí biểu thị tán thành.

Màn hình về sau, đáng thương Tống Hạo đã khóc ngất tại nhà vệ sinh, sân trường danh nhân bảng, phía trên ngoại trừ suất ca mỹ nữ, liền dùng học bá chiếm đa số, tỉ như tại cả nước tính thi đua bên trong thu được tên hay lần, lại tỉ như mới Đại Nhị liền đem tiếng Anh cấp tám, máy tính cấp

bốn, giá chiếu toàn bộ kiểm tra qua, còn tuyên bố phải giống như đăng kí kế toán viên cao cấp, đăng kí kiến trúc sư đồng thời khởi xưởng trùng kích.

Không cần a, chính mình như bởi vì việc này , lên bảng, không chỉ có không có bất kỳ cái gì vinh dự có thể nói, còn không phải trở thành học viện trò cười không thể, không nói những cái khác, chỉ là ngấm lại mấy người bạn cùng phòng chế nhạo ánh mắt, Tống Hạo cũng cảm giác trước mắt từng đợt biến thành đen.

Đến lúc đó đều không mặt đi học. . .

Đáng hận, đến tột cùng là ai đem hình của mình để lên.

Tống Hạo nhíu mày suy tư, nhưng mà trí nhớ lại có chút mơ hồ, hẳn chỉ mơ hồ nhớ kỹ, chính mình lúc ngủ còn ngáy lên, thế là, hai cái tại đang ôn tập cô em rời đi.

Nhưng vẫn như cũ có người nhìn như không thấy, tí như một nơi nào đó mang theo Bluetooth chơi điện thoại trò chơi chơi đang sáng khoái gia hỏa liền hoàn toàn không bị ảnh hưởng kia mà.

Có phải hay không là hẳn cho ta đập xuống?

Tống Hạo khách mời một lần thám tử lừng danh, đáng tiếc trí nhớ của hẳn quá mức mơ hồ, huống chi liền xem như nhận định cũng không hề có tác dụng —— tên kia dung mạo căn bản đã không nhớ rõ.

Càng sợ cái gì, càng dễ dàng gặp được, làm mười giờ tối, ký túc xá tắt đèn thời điểm, Tống Hạo một lần cuối cùng xoạt điện thoại, bị ai phát hiện mình khoảng cách sân trường danh nhân bảng một tên sau cùng, đã chỉ còn lại có không nhiều khoảng cách.

Đây là muốn cường thế lên bảng tiết tấu a, nghĩ đến chính mình muốn chen đi học bá, dựa vào đi ngủ chảy nước miếng hào quang trải qua, vào ở

sân trường danh nhân bảng, Tống Hạo cũng cảm giác không còn muốn sống.

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Muốn Tu Tiên , Nhiều .

Đương nhiên, đây chỉ là đùa giỡn mà thôi, dùng hãn kiên cường lớn trái tim, chuyện như vậy, tuy nói sẽ cảm giác rất xấu hổ, nhưng muốn nói phí hoài bản thân mình, đó là tuyệt đối không thể địa phương.

Cũng là nói thì nói như thế, trong lòng dù sao vẫn là rất khó chịu, đêm nay xem ra là khó mà ngủ.

Sớm biết còn không bằng cùng bạn cùng phòng môn cùng đi suốt đêm.

Nhưng bây giờ, Tống Hạo lại có chút lưỡng lự, hãn không biết đám bạn cùng phòng, có hay không đã được đến tin tức, so với bị bọn hãn ở quán Internet bên trong chế giễu, vẫn là bản thân tại trong túc xá mất ngủ dễ chịu một chút.

Ý nghĩ này chưa chuyển qua, đã có đều đều tiếng lẩm bẩm truyền vào lỗ tai. . . Không đến năm phút đồng hồ, Tống Hạo đã ngủ.

Chuyện này, thật có chút tà môn, hôm nay rõ ràng đã trải qua nhiều như vậy, coi như không ngay ngắn đêm mất ngủ, cũng tuyệt không cái kia ngủ được như thế cấp tốc, Tống Hạo cũng không phải loại kia không tìm không phối gia hỏa.

Có thể sự thật liền là như thế, hãn không chỉ có hoàn thành giãy ngủ hành động vĩ đại, hơn nữa còn trong giấc mộng, trong mộng, hãn lần nữa gặp được những cái kia có thể đăng vân giá vũ, phi thiên độn địa tu tiên giả, phù lục, pháp bảo, đều thần kỳ đến làm người trình độ khó có thể tin.

Hắn còn nhìn thấy một nông gia thiếu niên, cơ duyên xảo hợp thu được một bản đóng chỉ cổ thư, mở ra, rõ ràng chữ viết đập vào mi mắt, lại là một bài liên quan tới tu tiên công pháp cơ bản kia mà. . .

Tỉnh lại sau giấc ngủ, sáng khoái tinh thần, nhưng mà Tống Hạo biểu lộ lại có chút mê mang, đi ngủ nằm mơ không hiểm lạ, có thể mộng cảnh chân thật như vậy liền không khỏi có chút khó tin.

Huống chi liên tưởng lúc trước tại thư viện trải qua, liên tiếp hai lần đều mộng thấy tu tiên, chính mình lúc nào, cũng đã biến thành tự kỷ thiếu niên?

Chẳng lẽ mình trong tiềm thức, còn tại làm lấy xuân thu đại mộng, mơ ước phi thiên độn địa, ở trên bầu trời ngự kiếm ngạo du ngàn dặm.

Thật xấu hổ, này không phải là học sinh tiểu học mới cái kia huyền tưởng đồ vật, chính mình làm sao lại như thế ngây thơ?

May mắn không có người biết rõ, Tống Hạo che mặt, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, mộng cảnh này cũng quá mức rõ ràng, hắn bây giờ đều còn có thể nhớ lại, cái kia cái gọi là tu tiên công pháp bên trên chỗ điêu khắc mỗi một chữ.

Bởi vì là nhập môn, cho nên hết sức dễ hiểu, phía trên viết, mong muốn tu tiên, nhiều hơn ăn cơm.

Tu tiên, ăn cơm, đây là cái gì quý?

Tống Hạo một mặt mộng bức, tu tiên cùng ăn cơm có thể nhắc lên quan hệ thế nào.

Tu tiên mặc dù là tưởng tượng đồ vật, nhưng ở tiểu thuyết mạng bên trong thế nhưng là có hoàn chỉnh hệ thống, mặc dù mỗi vị tác giả thiết lập các có sự khác biệt, thiên về điểm cũng tồn tại một chút khác biệt, nhưng

mặc NAV2t kệ là thế nào một quyển tiểu thuyết, đều không có gặp tu tiên giả còn muốn ăn cơm, ăn, lúc đầu thời điểm, còn cần phàm thực vật, nhưng tu luyện tới trình độ nhất định, đều có thể tích cốc.

Có thể vì tu luyện cung cấp trợ giúp, cũng là thiên tài địa bảo, linh đan diệu dược, dựa vào ăn cơm tới tu tiên, quả nhiên là nghe đều chưa nghe nói qua.

A, chính mình đang miên man suy nghĩ cái gì, này vốn là nằm mơ, chính mình lại ở chỗ này suy tư, chẳng phải là lộ ra chuunibyou lại biến nghiêm trọng?

Tống Hạo nâng trán, cảm giác mình thật sự là quá ngu.

Mộng, bất quá là một giấc mộng thôi, phải tin tưởng khoa học, thế là hẳn đem chuyện nào, một lần nữa ném chur đến sau đầu đi.

Leng keng!

Website trường bên trên truyền đến nhắc nhở tin tức, Tống Hạo điểm tiến vào điện thoại xem xét, lại là chính mình hôm qua làm thành quan tâm tin tức, thu được càng ngày càng cao nhiệt độ, thậm chí đem mới ra đời nhập học chuyên đề, đều đẩy ra đăng sau đi.

Tống Hạo liền có dự cảm không tốt. . .

Mang tâm tình thấp thỏm đi vào xem xét.

Mặc dù quá khứ một ngày, nhưng các học sinh nhiệt tình không giảm, nghị luận âm ỉ, trong câu chữ thấy rõ đủ loại sung sướng biểu lộ.

Vừa mới khai giảng, trong sân trường chuyện thú vị không nhiều, cũng chẳng trách mình nằm mơ chảy nước miếng hình ảnh sẽ một mực bảo trì nhiệt độ.

Mà thân phận của mình quả nhiên cũng bị bộc đi ra.

Này không hiếm lạ.

Mặc dù bây giờ đại học, có cái mấy vạn học sinh, số người không tính ít, nhưng website trường, lại là mỗi một học sinh đều sẽ ghi tên, phía trên có thời khóa biểu download, học viện thông tri, phụ cận tin tức, cùng với khác thú vị đồ vật.

Nói một cách khác, Tống Hạo các bạn học cũng sẽ là website trường khách quen, tin tức này lại đạt được nhiều như vậy quan tâm, dưới tình hình như thế, không ai nhận ra hẳn mới thật sự là kỳ quặc quái gở.

Chỉ riêng bạn cùng lớp chừng hơn hai mươi cái, ở trong đó còn không bao gồm, mấy cái ban cùng tiến lên giảng bài lẫn nhau nhận biết, hi vọng nhiều người như vậy toàn bộ giữ bí mật cho hẳn, không thể nghi ngờ cùng nói mơ giữa ban ngày không sai biệt lắm.

Thời gian này không có cách nào qua, Tống Hạo nâng trán, đã có thể tưởng tượng, chính mình đi học, sẽ dẫn tới như thế nào phức tạp cùng ánh mắt tò mò.

Nhân sinh, luôn luôn tràn ngập khúc chiết, thường là người càng sợ cái gì, vật kia liền càng dễ dàng đến.

"Đích đích. . ."

Phần mềm chat tiếng nhắc nhở truyền vào lỗ tai, Tống Hạo điem đi vào xem xét, lại là lớp bày nói chuyện phiếm tin tức không ngừng bắn ra.

Các bạn học sự tình gì trò chuyện như thế sung sướng, còn có người đang không ngừng @ táo xanh phiêu hương, không sai, Tống Hạo lấy liền là như thế một cái văn nghệ kiểu nickname.

Như trước kia nhiều người như vậy cùng một chỗ @ chính mình, Tống Hạo trong lòng càng nhiều vẫn là tò mò, bây giờ lại thẹn quá hoá giận, không cần đoán, cũng biết bọn này tại bạn xấu nói chuyện là cái gì. . .

Nhìn cho mình ngọt ngào, thế là hẳn dự định đóng lại phần mềm chat, có thể thao tác thời điểm, tay lại là không tự chủ mở ra.

Chính mình cũng thống hận tay của mình tiện, khung chat đập vào mi mắt.

"Huynh đệ, quỳ ổn."

"Ta Hạo ca nhi, người trâu. . ."

"Bội phục thêm + 1 "

"Bội phục thêm + 2 "

"Bội phục thêm + 3 "

"Tin tức mới nhất, nhiệt liệt chúc mừng lớp của ta đồng học Tống Hạo chen đi học bá vinh đăng sân trường danh nhân bảng, vung hoa, chúc mừng. . ." Một ID "Tin tức linh thông chính là ta" gia hỏa, cũng chạy đến làm loạn thêm.

Cái lưới này tên lại không phải loạn lấy, cái tên này là lớp học nhất phát triển, nhất bát quái một cái, yêu thích liền là nghe ngóng tin tức ngầm, đương nhiên, học viện có cái gì mới thông tri, hoặc là phụ cận có cái gì thú vị tin tức, giống hẳn tìm hiểu cũng hầu như là không sai.

Kỳ thật này đồng học người cũng không tệ lắm, kính già yêu trẻ, tích cực tiến tới, nhưng chính là quá miệng thiếu, cho nên thường xuyên bị cô lập.

Bất quá lần này, hẳn lại vì mọi người mang đến một cái vui tay vui mắt tin tức, thế là trong đám, trở nên càng phát triển, mấy cái vạ năm lặn xuống nước hộ, cũng dồn dập toát ra.

"Vung hoa chúc mừng làm sao đủ, ít nhất cũng phải phát cái hồng bao mới có thể giữ lời."

"Không tệ, mà lại phải lớn bao mới có thể."

"@ táo xanh phiêu hương, phát hồng bao, phát hồng bao."

"Ngồi đợi hồng bao."

"Huynh đệ, ta điểm tâm tiền, liền nhờ vào người."

...

Tống Hạo yên lặng đóng lại phần mềm chat, cũng đem bày tin tức thiết trí làm không còn nhắc nhở, nếu không, hẳn lo lắng cho mình sẽ bị bọn này vô lương gia hỏa cho tức chết.

Nhưng mà đúng vào lúc này.

Leng keng.

Tin nhắn nhưng lại bắn ra một cái tin.

Tống Hạo không khỏi giận theo tâm lên, càng ngày càng bạo.

Mọi thứ có cái độ, tại trong đám tắm rửa chính mình thì cũng thôi đi, chính mình đóng lại internet, thế mà đuổi tới trong hiện thực tin nhắn oanh tạc có thể quá mức.

Lão phu không phát uy, người thật coi ta là Hello Kitty.

Song khi hẳn mở ra tin tức, trông thấy phát kiện người, lại là sững sờ.

Lớp trưởng đại nhân!

Tống Hạo bọn hắn tiểu đội trưởng, Vương Vũ Côn, tiêu chuẩn học bá hình nhân vật, bình thường ăn nói có ý tứ, thiếu niên lão thành, chỗ xấu là, hơi có chút cứng nhắc, ít nhất đối với tuổi của hắn mà nói, chỗ tốt là, lớp trưởng đại nhân xưa nay không loạn nói đùa, càng sẽ không như những tên kia, có chuyện gì không có chuyện, đến hoạt động tán gẫu chính mình tìm niềm vui.

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Còn Nước Còn Tát

Đối với điểm này, Tống Hạo vẫn rất có hảo cảm, thế là lập tức trở về tin tức: "Chuyện gì?"

"Buổi tối hôm nay, lớp liên hoan, sáu giờ tối, vui sướng đại bài đường, tới hay không?"

Tiểu đội trưởng hồi âm, lời ít mà ý nhiều, mà thấy tin tức như vậy, Tống Hạo cũng là cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

So sánh hơn mười năm trước, bây giờ sinh viên đại học, trong tay thừa thãi rất nhiều, cao tiêu phí không có khả năng, nhưng thỉnh thoảng ra ngoài tụ cái bữa ăn, lại thành ắt không eNwFB thể thiếu trải nghiệm.

Mà khai giảng tụ một lần, càng là Tống Hạo bọn hấn ban truyền thống.

Này đều từ tiểu đội trưởng tổ chức thông tri , bình thường là tại ban trong đám @ toàn thể, không lỗi thời thường có người không online, cho nên Vương Vũ Côn cũng sẽ tin nhắn bày phát một lần.

"Không đi!"

Tống Hạo cũng không phải là không nể mặt mũi, mà là chính mình bây giờ danh tiếng đang thịnh, không muốn cho cơ hội khiến cho đám người kia vây xem chi.

"Hiểu rõ."

Tiểu đội trưởng cũng là giây hồi trở lại, lộ ra rất là khéo hiểu lòng người, Tống Hạo vừa mới có chút cảm kích, cũng là ngay sau đó đến "Nén bi thương" là mấy cái hàm nghĩa?

Sáo lộ, xem ra Vương Vũ Côn đồng học cũng không phải như vậy cứng nhắc, tại bề ngoài lạnh lùng dưới, ẩn giấu đi tìm đường chết thiên phú.

...

Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, tuyệt đối không nghĩ tới Tống mỗ người cuối cùng vẫn là tham gia lớp liên hoan.

Cùng trốn tránh, không bằng chủ động đối mặt, cũng là chỉ là đùa cợt trêu chọc mà thôi, liền phảng phất ai không có trải qua. . . Tống Hạo còn thật không có trải qua, thế là đối mặt các bạn học nhiệt tình hấn rất nhanh liền quỳ.

Bọn gia hỏa này cũng không có ác ý, nhưng tổn hại lên người tới cũng sẽ không hạ thủ lưu tình cái gì, nếu là một, hai cái Tống Hạo còn có thể ứng phó, có thể toàn bộ đồng học cùng một chỗ PK hấn liền thật không có sức hoàn thủ.

"Đến, Tống Hạo ca, ta mời người một chén, ta đối với người kính ngưỡng, như nước sông cuồn cuộn." Một đeo mắt kính gọng đen nhỏ cái nam đồng học tiến lên, không nói lời gì, liền muốn cùng Tống Hạo chạm cốc.

Tống Hạo trên mặt lộ ra một tia làm khó, nửa giờ công phu, hấn đã có hai chai bia vào trong bụng, đối với cao thủ tới nói, cũng là vừa mới khai vị, nhưng hấn cũng không thích uống rượu, tửu lượng này tự nhiên cũng liền sơ một khả trần chỗ, hai chai bia, đã có chút nhiều, tiếp tục uống, kết quả là có phần không ổn.

Như tại bình thường, Tống Hạo đã sớm xin miễn thứ cho kẻ bất tài, đều là đồng học, đối phương cũng không có khả năng mạnh khuyên, nhưng lúc này không giống ngày xưa, nếu là không uống, cái tên này liền khó tránh khỏi miệng thiếu chế nhạo chính mình.

Tống Hạo ánh mắt quét qua, chung quanh còn có một vòng đồng học ở nơi đó xếp hàng chờ lấy, trong lòng liền có hiểu ra, bọn gia hỏa này, hôm nay là hạ quyết tâm muốn để cho mình bị nhấc trở về.

Không chỗ có thể trốn, thế là hắn cũng liền kiên trì tiếp nhận đối phương kính ngưỡng cùng chúc mừng, nụ cười trên mặt so với khóc còn khó nhìn hơn rất nhiều: "Làm!"

Đối phương uống một hơi cạn sạch, có thể Tống Hạo mới uống hai ngụm, cũng cảm giác trong dạ dày dờい sông lấp biển một hồi khó chịu.

Xong, xong, hôm nay chết chắc.

Ý thức của hắn có chút mơ hồ, mà trong nháy mắt này, hắn lại quý thần xui khiến nhớ tới trong mộng vậy bản tu tiên nhập môn bí tịch tới.

Mong muốn tu tiên, nhiều hơn ăn cơm.

Không nói những cái khác, câu này thế nhưng là khắc sâu ấn tượng, đủ để cho thế giới của mình xem vỡ nát đi một chỗ.

Mặc dù thái quá, hết lần này tới lần khác nội dung bên trong, Tống Hạo lại nhớ kỹ 10 phân rõ ràng, mà cái gọi là khẩu quyết, hắn thấy, nhưng cũng là có chút dễ hiểu.

Nói đơn giản, tu tiên bước đầu tiên, liền là rèn luyện lực khí.

Mà lực từ đâu đến, mặc dù Tống Hạo cũng không biết, Tu Tiên giới có hay không năng lượng đình luật bảo toàn, nhưng nói tóm lại, người khí lực,

là sẽ không bỗng dưng sinh ra địa phương.

Tu sĩ có thể đăng vân, có thể giá sương mù, bên dưới có thể di sơn đảo hải, bên trên có thể Trích Tinh moi tháng, nhưng mà các loại thần thông, cũng là vất vả tu luyện đoạt được.

Linh lực, đối với vừa mới đạp vào con đường tu luyện tiêu tu sĩ mà nói, còn quá xa xôi, bước đầu tiên, trước thành thành thật thật rèn luyện lực khí, rèn luyện gân cốt.

Linh đan diệu dược khẳng định là không có, tán tu không bỏ ra nổi, danh môn đại phái đệ tử, trường bối của bọn hắn cũng sẽ không như thế làm.

Mới vừa vận tu tiên, dùng người phạm thân thể dùng thiên tài địa bảo, kết quả của nó sẽ chỉ là không chịu nổi, biến khéo thành vụng, vận kiếp bất phục.

Khí lực kia muốn làm sao tới đâu?

Rất đơn giản, ăn cơm, ngay từ đầu, liền dùng thức ăn thông thường, cơ thể người tự nhiên có một bộ hệ tiêu hoá, có thể đem bên trong năng lượng hấp thu, biến thành khí lực.

Điểm này, tất cả mọi người rõ ràng, có thể hỏi đề cũng tới, người bình thường, mỗi ngày đồng dạng ăn cơm, lại không nhìn thấy, bọn hắn có thể tu tiên.

Rất đơn giản, bọn hắn không có cơ duyên, không có thích hợp công pháp phối hợp, tự nhiên không có khả năng đạp vào con đường tu tiên.

Người bình thường ăn cơm, vắn vện duy trì sinh tồn cần thiết, chuyển hóa đi ra khí lực, cũng nhỏ đến thương cảm, cho dù ăn nhiều, cũng không

có khả năng có nhiều hơn khí lực, ngược lại tác dụng phụ rõ ràng. . . Mỗi khi gặp ngày hội béo 10 cân.

Mà tu sĩ thì lại khác, có công phương pháp khâu quyết phối hợp, bộn hăn ăn cơm, đều có thể chuyển hóa thành năng lượng, rèn luyện lực khí, ma luyện gân cốt, nói đơn giản, thức ăn bình thường, cũng có thể tạo được tôi thể hiệu quả, đương nhiên, quá trình này, là tiến hành theo chất lượng.

Trong điển tịch ghi chép có vẻ như có lý, có thể tu tiên là cái gì, Tống Hạo đã sớm qua tự kỷ tuổi tác, đầu cũng không có vấn đề, đương nhiên sẽ không nếm thử. . . Ân, tình huống bình thường sẽ không nếm thử, nhưng không bao gồm lúc này.

Hai chai bia đã là Tống Hạo cực hạn, lúc này ý thức của hăn mặc dù không có mơ hồ, nhưng đầu đã chóng mặt, mất đi năng lực suy tư.

Thế là không tự chủ, Tống Hạo bắt đầu chiếu vào trong bí tịch theo như lời làm.

Mặc dù qua lớn ở huyễn tưởng tuổi tác, nhưng trong tiềm thức, dù sao có vẻ mong đợi, một chút tò mò, hoặc là nói, ngựa chết xem như ngựa sống y.

Lại một ngụm bia nuốt xuống vào bụng, nhưng mà lần này Tống Hạo nhưng không có đánh rượu nấc, ngược lại cảm giác thật thoải mái, liền phảng phất. . . Liền phảng phất mùa hè rất nóng thời điểm, đột nhiên nuốt một cái đóng băng đồ uống giống như.

Trên người mỗi cái lỗ chân lông đều mở ra, dễ chịu.

Thậm chí ngay cả uống rượu quá lượng mà trở nên hỗn loạn đầu não đều lập tức rõ ràng, tư duy nhanh nhẹn, vừa mới ý thức mơ hồ, phảng phất vền vẹn ảo giác thôi.

Lại có dùng, pháp quyết là thật?

Tống Hạo phản ứng đầu tiên lại không phải kinh hỉ, mà là nghi hoặc, dù sao dùng thời gian mười tám năm tạo dựng lên thế giới quan không phải dễ dàng như vậy sụp đổ, có lẽ là trùng hợp, trên thế giới làm sao có thể thật có tu tiên loại sự tình này đâu?

Nhưng mà ý nghĩ này chưa chuyển qua, biến hóa mới lại phát sinh, cái kia biến hóa thành một đoàn ấm áp năng lượng, giống lấy toàn thân chảy xuôi, cả người liền phảng phất tắm suối nước nóng, dễ chịu đến ấm áp.

Duy nhất không được hoàn mỹ, liền là cảm giác này tới cũng nhanh, đi đến cũng đồng dạng cấp tốc, cũng là thời gian trong nháy mắt, thoải mái dễ chịu cảm giác liền biến mất tung tích hoàn toàn không có, không quá mức nào cũng là triệt để thanh tịnh.

Bia là từ lúa mì ủ chế mà thành, lúa mì tuy là lương thực, nhưng trong đó năng lượng ẩn chứa cũng không nhiều, cũng liền có thể tạo được hết sức mỏng manh tôi thể hiệu quả.

Nhưng cảm giác như vậy, đã đủ để khiến cho Tống Hạo thấy rung động.

Thật không phải là mộng sao?

Bên tai truyền đến đồng học thúc giục, đối phương đã uống một hơi cạn sạch, chính mình lại lướt qua liền ngừng lại, hẳn tự nhiên không thể từ bỏ ý đồ, nói không uống về sau liền không là bằng hữu nữa.

Tống Hạo không do dự, trong lòng thầm vận pháp quyết, đem trong chén đồ vật uống một hơi cạn sạch, quả nhiên, hẳn không chỉ có không có thấy nửa phần khó chịu, ngược lại sáng khoái tinh thần, phảng phất phục dụng tiên hiệp trong tiểu thuyết tôi thể dịch một dạng.

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Khéo Tay Mập Mạp

Thấy Tống Hạo không có nôn, cái kia nhỏ cái nam sinh trong mắt lóe lên một tia thất vọng, ngược lại cũng không phải hai bên có thâm cừu đại hận cái gì, mà là bọn này vô lương gia hỏa, vừa rồi đã ở trong âm thầm đánh cược, Tống Hạo lại uống bao nhiêu liền muốn miệng đầy mê sáng.

Cái tên này đối ánh mắt của mình lòng tin mười phần, đánh cược nói một chén này xuống Tống Hạo không ngược lại cũng sẽ nôn, kết quả thua, lần này tốt, dời lên tảng đá nện chân của mình, không mời bọn này bạn xấu có một bữa cơm no đủ mơ tưởng chuyện.

Chuyện đầu đuôi câu chuyện, Tống Hạo cũng không biết được, nhưng mà đối phương ảo não nói thầm, hẳn lại nghe cái rõ rõ rành rành, chung quanh rõ ràng hết sức ồn ào, thanh âm của đối phương cũng không đại. . . Hẳn là thánh lực của mình cũng tăng cường rất nhiều.

Tống Hạo có chút mộng.

Dù sao hẳn chỉ là sinh viên đại học bình thường một cái, lý tưởng cũng vền vện tốt nghiệp tìm phần cũng không tẻ lắm làm việc, theo không nghĩ tới muốn đi lên nhân sinh đỉnh phong, hôm qua rõ ràng còn hết sức không may, hôm nay đột nhiên biết được, chính mình trong mộng có kỳ ngộ, cùng tu tiên dính líu quan hệ.

Ta ít đọc sách, người không nên gạt ta, lớn như vậy một phần vận khí cứt chó, từ trên trời nện xuống đến, lão phu căn bản không tiếp nổi.

Một thân hình cao lớn nam sinh đi tới.

Nhưng mà nửa đường lại bị một người khác ngăn cản.

Các bạn học không có ác ý, cũng là đùa giỡn mở quá mức Hòa một chút, mọi thứ cuối cùng cũng có một cái độ, tại là có người nhìn không được.

Đương nhiên, vị này thấy việc nghĩa hăng hái làm đồng học cũng không phải là tinh thần trọng nghĩa bạo rap, hấn sở dĩ nguyện ý ra mặt, nguyên nhân chỉ có một cái —— hấn là Tống Hạo bạn cùng phòng.

Trong đám bạn học cũng chia xa gần thân sơ, ngoại trừ tính cách tính tình thật tương xung, bạn cùng phòng quan hệ , bình thường muốn so bình thường đồng học tốt hơn nhiều.

Không phải có một ca khúc như vậy hát: "Mười năm tu được cùng thuyền độ, trăm năm tu được chung gối ngủ. . ."

A phi, trích dẫn không thích đáng, vền vện cùng phòng mà ngủ, nhưng cái này cũng rất hữu duyên, cho nên cùng một phòng ngủ mấy anh em, quan hệ bình thường đều so sánh sắt, bình thường lẫn nhau tổn hại không có quan hệ, nhưng gặp phải loại tình huống này không ra tay giúp một cái coi như không thể nào nói nổi.

Mà lần này đứng ra, liền là Tống Hạo ba vị bạn cùng phòng một trong, Điền Tiểu Đào.

Nhắc tới cũng xạo, lần này liên hoan, Tống Hạo hai gã khác bạn cùng phòng không tại, bằng không hấn cũng không trở thành một mình chiến đấu hăng hái.

Điền Tiểu Đào tửu lượng cũng chỉ là bình thường, biết mình đi lên cũng chỉ là đưa đồ ăn, cũng là xoắn xuýt nửa ngày hấn vẫn là động thân đi ra.

Thân hình cao lớn mập mạp, 280 cân thể trọng rất có lực áp bách.

Đáng tiếc hẳn lại lấy một cái cùng đáng người hoàn toàn không tương xứng tên, Tiểu Đào Tiểu Đào kêu, lại trông thấy một đồng núi thịt giống người chạy tới hết sức có cảm giác vui mừng.

Cũng là Điền Tiểu Đào lại là một khéo tay mập mạp, hẳn tuyệt chiêu là . . . Dệt áo lông.

Người không nhìn lầm, dệt áo lông, ước chừng ba mươi năm trước, nội trợ nhóm thích nhất hưu nhàn giải trí một trong, nghe nói thời điểm đó muội tử, tám phần mười trở lên đều có thể dệt một tay xinh đẹp áo lông, không lỗi thời đời thế dễ dàng, bây giờ manh muội tử, đừng nói dệt áo lông, chỉ sợ liền cọng lông cũng không biết là đồ vật gì.

Cả tòa đại học, học sinh không dưới năm vạn số lượng, trong đó nữ sinh chiếm một phần hai, sẽ dệt áo lông lác đác không có mấy.

Tuyệt đối không nên xem thường cái này kỹ nghệ, bây giờ khoa học kỹ thuật phát triển, nhưng tinh khiết thủ công ngược lại lộ ra trân quý, đủ loại cao quý nhân hiệu thiếp ở nơi đó.

Điền Tiểu Đào tại mua sắm trên website mở một cái tiêu điểm, bán ra hẳn tự tay bện áo lông, nghe nói cung không đủ cầu, có thể xưng trên mạng đồ một trong, tóm lại hẳn mỗi tháng tiền sinh hoạt đều là từ trước tới giờ không giống trong nhà đưa tay địa phương.

Lúc này này khéo tay mập mạp đứng dậy, dững cảm ngăn tại Tổng Hạo đằng trước, hẳn biết nhiều hơn mình một cái là chuyện vô bổ, nhưng ra không ra là thái độ, hẳn đã làm tốt cùng Tổng Hạo đồng quy vu tận. . . A phi, là cùng một chỗ bị nhắc trở về chuẩn bị.

"Thế nào, Tiểu Đào, người muốn cùng ta uống một cái?"

Cái kia cao lớn nam sinh trên mặt lộ ra nụ cười tà khí, mập mập này luận tử lượng liền là chiến năm cận bã một cái, thật sự là không biết sống chết.

Mà lại giữa song phương vẫn là có tâm nguyện.

Cao lớn nam sinh gọi Trương Ngư.

Nhớ kỹ đó còn là đại nhất khai giảng thời điểm, Trương mục mục tiến hẳn tới đọc sách, cơ duyên xảo hợp, cùng này đáng giận mập mập gặp nhau, mà lúc đó, Điền Tiểu Đào đang ở dệt áo lông.

Thế hệ trước phụ nữ đối với thủ công bện, tự nhiên là có hứng thú, mà dệt áo lông đúng lúc là Trương mục mục yêu thích nhất một trong.

Bình thường cũng tự xưng là tay nghề không tệ, động lòng người liền sợ so sánh, mẫu thân trông thấy Điền Tiểu Đào dệt áo lông không kém Thiên Nhân, từ đó cái kia cao lớn nam sinh liền lâm vào bi kịch.

Bị mục mục một châu quả trách, người xem người ta Tiểu Đào cỡ nào tài giỏi, khéo tay có thể dệt ra xinh đẹp như vậy áo lông. . .

Quả nhiên lại là phụ huynh trong miệng hài tử của người khác.

Vấn đề là, hài tử của người khác thành tích tốt thì cũng thôi đi, sẽ dệt áo lông có gì tài ba, chính mình thế nhưng là nam hài tử.

Trương Ngư không phục, nhưng hẳn từ nhỏ đã sợ mục mục, có lẽ là khi còn bé xảo trá, bị nữ tử đánh đòn số lần quá nhiều, cho nên ở trước mặt mẫu thân quen thuộc khúm núm, không dám phản bác.

Vốn cho là sự tình đã có một kết thúc, bị mục mục quả trách vài câu còn chưa tính, thật không nghĩ đến, Trương mục mục ý tưởng đột phát, muốn hẳn

đi theo Tiểu Đào học dệt áo lông, nói trong nhà có một cái khéo tay con trai, bồng bồng đất.

Đây là cái gì ăn khớp?

Trương Ngư khổ không thể tả, mà lại mỗi tuần đều muốn bị mù mù thúc giục một lần, đến mức khiến cho hãn hoài nghi nhân sinh. . . Có lẽ chính mình không phải cha mẹ thân sinh địa phương.

Chỉ có cổ vũ con trai học tập cho giỏi, nơi đó có ép buộc đi dệt áo lông.

Trương Ngư hết sức u buồn, phụ mẫu không phải hãn có thể chống lại, thế là liền có giận chó đánh mèo, đối Diên Tiểu Đào hận thấu xương. . . Nếu như không phải hãn này không hiểu thấu yêu thích, chính mình liền sẽ không có hiện tại phiền não.

Diên Tiểu Đào biểu thị, trách ta rồi?

Nói tóm lại, hai người xem như tiếp nhận cừ oán, giờ này khắc này, kẻ thù gặp mặt, hết sức đỏ mắt, Trương Ngư trên mặt tràn đầy vẻ cười lạnh, thâm hạ quyết tâm, hôm nay không đem người uống ra bóng ma tâm lý, chính mình tên sẽ ghi ngược lại.

Nhìn đối phương không có hảo ý biểu lộ, Diên Tiểu Đào trong lòng cũng có chút bồn chồn, chính mình tử lượng như thế nào, hãn như thế nào lại không rõ ràng?

Nhưng dưới con mắt mọi người, làm sao nhận thua?

Nam sinh đều thật là tốt mặt mũi.

Không cần sợ, liền là làm!

Mập mập căn răng một cái, đã làm tốt ỏi ba lần chuẩn bị.

Hắn thậm chí đưa điện thoại di động điều đến bài hát thích nhất, làm tự mang BGM đàn ông, khí thế bên trên không thể thua.

Rất có bi tráng bầu không khí có hay không?

Nhưng mà đúng vào lúc này, Tống Hạo lại đưa tay vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Tiểu Đào, ta tới trước, không được, người lại đến."

Mập mạp hốc mắt liền âm ướm, đây mới là huynh đệ, tự thân khó đảm bảo còn muốn lấy chính mình. . . Hắn đã quyết định, trở về muốn vì Tống Hạo dặt một kiện đại biểu hữu nghị áo lông.

Kỳ thật Tống Hạo chỉ là đơn thuần mong muốn lại thí nghiệm một thoáng mà thôi.

Mặc dù vừa rồi hiệu quả 10 phân rõ ràng, nhưng tu tiên dù sao không phải đùa giỡn, Tống Hạo vẫn như cũ là nửa tin nửa ngờ, thật không dám tin tưởng mình bên người sẽ xuất hiện thứ này.

Thế là, hắn muốn tiếp tục thử một lần.

TRÙ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Một Tiếng Hót Lên Làm Kinh Người

Trương Ngư trên mặt lóe lên một tia không đối vè, hẳn đang chuẩn bị thật tốt giáo huấn một thoáng cái kia tên ghê tởm, không nghĩ tới lại nửa đường giết ra cái Trình Giáo Kim tới.

Cái tên này tự thân khó đảm bảo còn khoe khoang.

Cũng được, nếu không biết sống chết, trước đem người rót đồ cũng giống như nhau.

Trương Ngư đã chuẩn bị kỹ càng để bọn hắn dùng hai địch một, đối tại tửu lượng của mình hẳn vẫn là có tự tin, một mình hẳn có khả năng uống say ngất hai cái Tống Hạo thêm bốn người mập mạp không có vấn đề.

Lúc này xuất chiến đã là thắng mà không võ, cũng là chỉ cần có thể xem bọn hắn xấu mặt liền cái gì cũng không quan tâm.

Dệt áo lông oán niệm đã khốn nhiều hẳn một năm, lần này nhất định phải thật tốt phát tiết một phen.

Trương Ngư đồng học lòng tin tràn đầy, tuyệt đối không nghĩ tới rất nhanh hẳn liền thua trận.

Sự thật chứng minh, cùng tu tiên giả dụng rượu ngu không ai bằng, cho dù là Tống Hạo loại này vừa mới sờ đến tu tiên chi môn thái điều mà thôi.

Mặc dù là nếm thử, nhưng này pháp quyết lại là hàng thật giá thật, có thể đem say lòng người bia hóa thành khí lực, đồng thời, còn bổ sung tôi thể hiệu quả. . .

Không nhiều, nhưng cảm giác kia so tắm suối nước nóng còn dễ chịu, thế là Tống Hạo càng uống cảm giác càng tinh thần, liên tiếp bảy tám chai bia vào trong bụng, lại men say hoàn toàn không có, liền phảng phất hẳn uống không phải rượu, mà vền vện nước sôi để nguội thôi.

"Người. . ."

Trương Ngự trợn to mắt, cả người đã đứng thẳng không được, trong dạ dày càng là dờn sông lấp biển, hẳn hoàn toàn không rõ, vừa rồi Tống Hạo còn ngây thơ chân thành, làm sao hiện tại tửu lượng lại trở nên sâu không thấy đáy.

"Oa. . ."

Cuối cùng lại là hẳn không chịu nổi, phun cái rồi tinh rồi mù, hại người cuối cùng hại mình, Trương Ngự mang theo vô tận oán niệm đã ngủ mê man.

"Có làm hay không, Tống Hạo tiểu tử này lúc nào trở nên như thế có thể uống?"

Còn lại đồng học thì ồ lên, mặc dù bất luận ai say rượu thất thố, bọn hẳn đều vui tay vui mắt, nhưng Tống Hạo này hoa lệ nghịch tập, vẫn là để bọn hẳn tiếp thụ có chút khó khăn.

Ý niệm đầu tiên là đối phương đang giả heo ăn hổ, có thể mọi người đồng môn, dù sao đã qua một năm công phu, lớp học liên hoan mặc dù không thể nói là thường thường, nhưng đủ loại lớn tụ VFB94 nhỏ tụ cũng là có vài chục tràng nhiều, mỗi vị đồng học tửu lượng như thế nào, những người còn lại đều rõ rõ ràng ràng.

Làm sao mới một cái học kỳ không thấy, Tống Hạo liền trở nên hung hãn như vậy?

Hắn chuyện này kỳ đã trải qua cái gì?

Đã có đồng học trên mặt toát ra vẻ suy tư.

Đương nhiên dù như thế nào, mọi người cũng sẽ không đem hẳn tửu lượng tăng vọt cùng tu tiên liên hệ với nhau, mọi thứ cần ăn khớp, cái này liên quan cần ý tưởng sâu xa quá mức một ít.

Đương nhiên, cũng có người không phục.

Thật đúng là không tin Tống Hạo tửu lượng có thể sâu không thấy đáy.

Thế là xuất hiện mới người khiêu chiến, cũng là cái này ca môn nhi rất nhanh cũng bị uống gục.

Vừa mới đạp vào con đường tu tiên, pháp quyết này yếu điểm, ngay tại ở đem thế tục đồ ăn, bất luận là đồ ăn cũng tốt, rượu cũng được, chuyển hóa làm khí lực, đồng tiến đi tôi thể.

Nhưng con đường tu tiên, cũng phải phù hợp Thiên Địa Pháp Tắc, cụ thể đến nơi đây, thông tục một chút nói, chính là muốn phù hợp năng lượng định luật bảo toàn kia mà.

Thức ăn thông thường, có thể cung cấp năng lượng cũng không nhiều, đồng thời còn muốn phân biệt chuyển hóa làm khí lực, cùng với dùng cho tôi thể, này liền càng thêm lộ ra giật gấu vá vai.

Thế là kết quả cuối cùng, liền là Tống Hạo dùng lực lượng một người, đem gần như toàn bộ đồng học đều uống gục, đương nhiên, vền vẹn nam

sinh mà thôi, Tống Hạo vẫn là có phong độ thân sĩ, đưng rượu dù như thế nào cũng sẽ không tìm tới nữ sinh.

Cũng là cân nhắc đến sở học của hần tài liệu chuyên nghiệp nguyên bản là tiêu chuẩn Lý Công khoa, toàn lớp nữ sinh nguyên vốn cũng không có mấy cái, cho nên nói hần một người đơn đấu toàn lớp, cũng không tính sai.

...

Có trời mới biết đám gia hoả này làm sao hồi trở lại ký túc xá.

Tóm lại tự xong bữa ăn, Tống Hạo liền về tới trước, đứng ở giường trước, nét mặt của hần còn giống nằm mơ, tu tiên, từng xem đến như vậy hoang đường, bây giờ lại chân chân thật thật phát sinh ở trước mắt, ngay tại bên cạnh mình, khiến cho hần có một loại cảm giác không chân thật.

Trong hưng phấn lại lại dẫn một chút mờ mịt.

Chính mình tiếp xuống làm sao bây giờ?

Thật vất vả tiếp xúc đến tu tiên, Tống Hạo đương nhiên không cam lòng bình thường, từng, lý tưởng của hần vền vẹn cố gắng học tập, sau khi tốt nghiệp tìm một phần công việc tốt mà thôi.

Sau đó thăng chức tăng lương, cầm lấy phong phú tiền lương, gặp lại một tình đầu ý hợp người, kết hôn, sinh con. . .

Người bình thường lý tưởng, cũng phần lớn là như thế này.

Tống Hạo chưa từng có cảm thấy mình có cái gì không giống bình thường chỗ, cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới muốn đi làm cái gì chúa cứu thế, nhưng mà thiên này, một cái cơ hội lại xuất hiện tại hần trước mắt.

Tu tiên. . .

Hắn không phải tự kỷ thiếu niên, nhưng hôm nay phát sinh hết thảy, cũng rất tốt ẩn chứng điểm này.

Trên đời thật sự có tu tiên.

Một phần âm âm sóng dậy người sinh ra hiện ở trước mắt, Tống Hạo bức thiết nghĩ phải bắt được, có thể cơ duyên này tới quá bất hợp lí, chính hắn cũng không biết, là như thế nào liền bước lên con đường tu tiên.

Chờ chút, hồi tưởng lại, tất cả những thứ này tựa hồ cũng cùng giấc mơ của chính mình có quan hệ.

Cái kia tu tiên bí tịch là trong mộng cảnh đoạt được, mà lại chính mình liên tiếp hai lần nằm mơ, đều mơ tới thần thông quảng đại tu tiên giả.

Đây cũng không phải là trùng hợp!

Thế là Tống Hạo cảm giác mình bắt lấy việc này trọng điểm, mặc dù cũng không biết đầu đuôi câu chuyện, nhưng nằm mơ không thể nghi ngờ là một cửa khóa thừa tổ.

Thế là, tiếp xuống quyết định, liền không lại khó làm, tắm rửa sạch sẽ, đi ngủ.

Xem có thể còn có hay không thu hoạch.

Dù sao mình đối tu tiên, vẫn như cũ là như lọt vào trong sương mù, nói kiến thức nửa vời cũng không sai, hắn vô cùng cần thiết càng nhiều tình báo kia mà.

Nghĩ đến liền làm, duy nhất làm người khó xử liền là người gặp việc vui tinh thần thoải mái, hắn lúc này khó nén vẻ hưng phấn, nằm trong loại trạng thái này, thật sự có thể chìm vào giấc ngủ sao?

Sự thật chứng minh, Tống Hạo lo lắng đơn thuần dư thừa, hẳn năm xuống vẫn chưa tới hai phút, liền truyền đến đều đều hô hấp.

Từ khi tiếp xúc đến tu tiên, mục mục lại cũng không cần lo lắng cho ta mất ngủ.

Quả nhiên, trong lúc ngủ mơ Tống Hạo lần nữa mộng thấy tu tiên, vẫn như cũ là hôm qua ở trong giấc mộng xuất hiện qua nhà nông thiếu niên, tiếp xúc đến cái kia bản cổ tịch sau bắt đầu tu luyện.

A, cùng ngày hôm qua mộng cảnh tốt ăn khớp, liền phảng phất đang nhìn phim bộ, rõ ràng đã ngủ, có thể Tống Hạo cảm giác mình vừa giống như là thanh tỉnh, dùng người đứng xem góc độ, thậm chí còn có thể suy nghĩ nghi ngờ trong lòng.

Loại cảm giác này thật thần kỳ, nhưng cũng tốt thú vị, so với ngày hôm qua không thêm để ý, lúc này Tống Hạo thế nhưng là hết sức chăm chú.

Vừa đến ấn chứng chính mình suy đoán.

Thứ hai xem người khác tu luyện, nói không chừng sẽ có cạ kinh nghiệm hiệu quả.

Liền phảng phất ở trong game cùng cao thủ tổ đội cày quái, dù cho đứng ở bên cạnh cái gì cũng không làm, cũng có thể phân đến một chút kinh nghiệm thăng cấp.

Nói tóm lại cơ hội tốt không cho bỏ lỡ, lần này Tống Hạo thấy lão nghiêm túc.

Cũng là rất nhanh, Tống Hạo cũng cảm giác im lặng, buồn bực ngán ngẫm, cũng không phải là hấn đạo tâm không kiên, mà là trước mắt hình ảnh quá nhàm chán điếm.

Đã nói xong cao quý tu tiên, có thể quyển bí tịch này thực sự quá dễ hiểu.

Đơn giản dễ hiểu vốn không có sai, có thể Tống Hạo chính mình cũng đã đem quyển bí tịch này lý hiểu rõ ràng, tựa hồ cũng không có kinh nghiệm gì tốt cọ.

Vốn cho là hãn núi chi thạch có khả năng công ngọc, có thể thiếu niên kia ngồi xuống thời gian tu luyện lại ít đến thương cảm, Tống Hạo quan sát nửa ngày, lại phát hiện hãn chín mươi phần trăm tinh lực, đều dùng tại tìm kiếm thức ăn.

TRỪ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Ăn CƠM TU TIÊN

Mong muốn tu tiên, nhiều hơn ăn cơm!

Quyển bí tịch này khúc đạo đầu, liền nói ra tu tiên yếu điểm.

Không cần mạo hiểm, cũng không cần cố gắng ngồi xuống, có thể hay không đánh tốt cơ sở, then chốt ở chỗ tìm kiếm được càng nhiều đồ ăn. . .

Ăn đến càng nhiều, tu luyện được cũng liền càng cấp tốc, không có chút nào mưu lợi chỗ.

Không cần lo lắng ăn không vô vấn đề.

Dựa theo trong bí tịch công pháp tu luyện, hệ tiêu hoá có thể có được cực lớn cường hóa, một ngày coi như ăn một tấn đồ ăn, cũng không cần lo lắng chướng đờ.

Tận lực ăn nhiều, cũng liền có thể được đến tốt hơn tôi thể hiệu quả.

Tống Hạo cảm giác mình tam quan đã hoàn toàn sụp đổ, không giống với trong tưởng tượng tiên phong đạo cốt, cùng mình đối với tiên hiệp suy nghĩ cũng là hoàn toàn khác biệt.

Không có linh đan diệu dược, cũng không có tích cốc, chân chính tu tiên giả, nguyên lai liền là một đám lớn dạ dày vương sao?

Bởi vì ăn được nhiều, cho nên có thể đủ theo trong đồ ăn thu hoạch được càng nhiều khí lực, từ đó có phiên giang đảo hải năng lực.

Tống Hạo trong đầu hiện ra một bức tranh.

Hai vị tiên bối tu sĩ quyết đấu, đủ loại thần diệu khó lường, uy lực tuyệt đại phù lục pháp bảo tầng tầng lớp lớp, hai người kỳ phùng địch thủ, đánh ba ngày ba đêm, pháp lực tiêu hao sạch sẽ.

Hai người riêng phần mình tại bên hông võ, lại không phải lấy ra bổ sung pháp lực linh đan diệu dược tới.

Mà là quầng sáng lóe lên, bên trái cao thủ bên cạnh thân, xuất hiện một cái lồng hấp, mở ra xem, rông rã 1000 cái nóng hôi hổi Bánh Bao.

Bên phải cao thủ cũng không yếu thế, trước người hấn, lại là xuất hiện một cái chén lớn, bên trong chứa đầy đủ 500 người ăn no cơm trứng chiên.

Ngưng chiến , chờ ăn no sau có khí lực lại làm.

Thế là hai người một cái điên cuồng gặm Bánh Bao, một cái vùi đầu đối phó cơm trứng chiên.

Hình ảnh kia quá đẹp, ta không dám nhìn.

...

Ngày thứ hai, Tống Hạo biểu lộ, còn có chút mơ hồ.

Quả nhiên ấn chứng chính mình suy đoán.

Chính mình sợ dĩ sẽ tiếp xúc đến tu tiên, là cùng mộng cảnh có thiên ti vạn lũ liên quan.

Bất quá. . .

Nhớ lại hôm qua mộng cảnh nội dung, Tống Hạo trên mặt lộ ra một nụ cười khổ vè, không thể nói mảy may thu hoạch cũng không, nhưng lấy

được kết quả, cùng mình nguyên bản tưởng tượng, lại là một trời một vực.

Không có tu luyện tâm đắc, có chỉ là một cái nguyên tắc, tận lực ăn nhiều, ăn đến càng nhiều, cũng liền có thể càng ngày càng nhanh chóng đi đến tới thể hiệu quả.

Thật không biết bí tịch này là ai sáng tác, nếu như không phải đã cảm nhận được nó chỗ kỳ diệu, lãng tiên trăm phần trăm sẽ tưởng rằng gạt người.

Còn có một chút, khiến cho Tống Hạo rất có oán niệm, sở học của hắn tập quyền công pháp này, tên liền gọi là 《 Ăn Cơm Tu Tiên 》 , hết sức ngay thẳng, thông tục dễ hiểu.

Nhưng vì cái gì luôn cảm giác là tác giả đang lừa dối.

Ngẫm lại đi, tương lai có một ngày, chính mình tu luyện có thành tựu thời điểm, cùng một đám cùng chung chí hướng tu sĩ tập hợp một chỗ, trao đổi tu luyện tâm đắc.

Loại trường hợp này, lời đạo đầu bình thường đều muốn làm một chút tự giới thiệu.

Nhưng người khác rất ngu B tuyên bố, tại hạ nào đó nào đó, đến từ Thiên Vân tông, sở học chính là 《 Thiên Huyền Lạc Tuyết Quyết 》 , xin mời các vị đạo hữu, chỉ giáo nhiều hơn.

Người thứ hai tiến lên, xuất thân, sở học , đồng dạng đủ loại cao quý.

Cuối cùng đến phiên chính mình, tại vạn chúng chú mục dưới, chính mình ngẩng đầu ưỡn ngực, đi vào trước sân khấu, tự hào tuyên bố, chính mình tán tu một cái, ngoài ý muốn đi đến con đường tu tiên, ân, trước mặt phong cách vẽ, cũng không có chỗ nào không bình thường, nhưng giới thiệu đến bình sinh sở học lúc, lại chỉ có thể hết sức ngượng ngùng biểu thị,

mình học công pháp, tên so sánh đặc thù, xin mời các vị nghe thời điểm đứng vững vàng.

Tin tưởng mọi người nghe đến đó, đều sẽ toát ra rửa tai lắng nghe về mặt.

Sau đó chính mình tuyên bố, mình học công pháp, gọi là 《 Ăn Cơm Tu Tiên 》 kia mà. . . Lời nói nói như vậy, chính mình có thể hay không bị tu sĩ khác đánh, bọn hăn nhất định sẽ hiểu lầm, chính mình tới nơi này, SIpb4 là cố ý quấy rối phá a.

Tống Hạo trên mặt toát ra vẻ cười khố.

Nhưng chửi bậy về chửi bậy, hăn bây giờ lại không có kén cá chọn canh tư cách, có thể tu tiên cũng không tệ, đến mức công pháp có phải hay không hết sức hiểm thấy, hiện ở đâu quản được này rất nhiều.

Trước tu luyện lại nói.

Xem nhìn thời gian, cũng nên ăn điểm tâm.

Thế là Tống Hạo rời giường, rửa mặt hoàn tất, tự hỏi sáng sớm hôm nay, hăn là ăn chút vật gì.

Nếu là lúc trước, tùy tiện ăn một chút sữa đậu nành bánh quây đều có thể đối phó, nhưng bây giờ ăn cơm quan hệ tu tiên có hay không cấp tốc, cái kia liền không thể quá mức qua loa.

Nghĩ tới đây, Tống Hạo ánh mắt tại trong phòng ngủ quét qua, ba vị bạn cùng phòng vẫn chưa về, cũng không biết bọn hăn tối hôm qua đi đến nơi nào.

Lắc đầu, Tống Hạo không đi nghĩ nhiều như vậy, tiếp tục suy tư điểm tâm hăn là ăn chút gì.

Sữa đậu nành, bánh quẩy, bánh bao, bột gạo, từng cái bài trừ, không quá sớm bên trên bán gạo cơm thật không nhiều, bát cháo không tính toán gì hết, không có chút nào trải qua đói, chớ nói chi là có thể dùng cho tu tiên, thối luyện thân thể.

Nhất định phải ăn có dinh dưỡng, mà nhiệt lượng cao đồ ăn.

Nói đến, chính mình tu luyện điều kiện có thể so sánh trong mộng cảnh cái vị kia tốt quá nhiều.

Trong mộng cảnh, Tống Hạo cũng không thể xác định cái kia hoàn cảnh có phải là hay không Địa Cầu, tóm lại, chợt nhìn, cùng cổ đại không sai biệt lắm, sức sản xuất vẫn tương đối thấp.

Cho nên cái kia nhà nông thiếu niên vì tu tiên, muốn trải qua tầng tầng gặp trắc trở, trong đó làm người khác đau đầu nhất liền là tìm kiếm thức ăn, rau dại, quả dại, có đôi khi liền có thể ăn cây cỏ vỏ cây cũng không buông tha, này vì tu tiên cũng là đủ liều.

Tương đối mà nói, chính mình liền không có phiền não như vậy.

Bây giờ vật chất sản phẩm cực lớn phong phú, lương thực sung túc, so với bên ngoài, trường học đồ ăn càng là hàng đẹp giá rẻ.

Chính mình mỗi tháng tiền sinh hoạt mặc dù không phải rất nhiều, nhưng ăn cơm vẫn là không có vấn đề.

Chờ chút, thật không có vấn đề cái gì?

Trước kia có lẽ như thế, bây giờ lại là chưa hẳn.

Mong muốn tu tiên, chính mình mỗi ngày cần tham gia hàng loạt đồ ăn, cùng so với trước kia, đâu chỉ nhiều gấp mười lần kia mà, vậy bản 《Ăn Cơm Tu Tiên》 giới thiệu đến rất rõ ràng, nói tu luyện này thần thông

về sau, hệ tiêu hoá sẽ bị thật to tăng cường, không cần lo lắng ăn quá no lấy, một ngày có khả năng ăn một tấn đồ ăn.

Một tấn liền là 2000 cân.

Ngẫm lại cũng có chút run chân, 500 cái tráng hán một ngày đại khái là có thể ăn nhiều như vậy.

Mặc dù mình vừa mới tu luyện, sức ăn khẳng định không có như thế không hợp thói thường, nhưng cũng tuyệt không phải bình thường điểm này tiền sinh hoạt có thể đối phó.

Làm sao bây giờ, giống cha mẹ muốn tiền nhiều hơn?

Lý do là cái gì?

Tổng không thể gọi điện thoại về nhà nói, cha, mẹ, ta gần nhất tu cái tiên, một châu có thể ăn một trăm người đồ ăn, tiền sinh hoạt không đủ, nếu không, các người lại nhiều cho ít tiền. . . Kết quả của nó, hơn phân nửa là bị ba ba mụ mụ đưa đến bệnh tâm thần viện.

Tổng Hạo lại không ngốc, đương nhiên sẽ không như thế nói, huống chi mở miệng giống trong nhà đòi tiền tuyển hạng, ngay từ đầu liền bị loại bỏ.

Nói tóm lại, hẳn vẫn là một cái hiểu thuận hảo nhi tử kia mà, cũng biết phụ mẫu kiếm tiền vất vả, huống chi điều kiện gia đình mặc dù không kém, nhưng cũng không phải nhà đại phú, phụ mẫu chỉ là bình thường tiền lương giai tầng, liền coi như bọn họ chịu cầm, tiền sinh hoạt phí một tháng lại có thể cho mình nhiều ít đâu?

Mình muốn đạp vào con đường tu tiên, cần tiêu hao đồ ăn chắc chắn hết sức không hợp thói thường, dựa vào phụ mẫu trợ giúp, bất quá là hạt cát trong sa mạc thôi.

TRỪ ĐẠO TIÊN ĐỒ

Huyền Vũ

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Vận Rủi Quấn Thân

Huống chi mình bây giờ tốt xấu cũng coi như bước lên con đường tu tiên, trong hiện thực tu sĩ mặc dù chưa từng thấy qua, nhưng trên mạng tiểu thuyết lại xem rất nhiều.

Bất luận huyền huyền cũng tốt, tiên hiệp cũng được, bên trong nhân vật chính cái nào không phải một người đắc đạo, gà chó lên trời, không nghe nói vị nào nhân vật chính thu hoạch được kỳ ngộ về sau, còn muốn tìm phụ mẫu đòi tiền.

Mọi thứ đến dựa vào chính mình, thế là Tống Hạo đồng học vì chính mình cuộc sống sau này phí phát sâu vô cùng.

Tài lữ pháp địa, tài chữ thế nhưng là xếp tại thứ nhất, cho dù đối với tu sĩ tới nói, chỉ là đủ loại thiên tài địa bảo, nhưng đặt ở Tống Hạo ở đây, nghĩ lại là sau này cuộc sống đại học phí vấn đề.

Nghĩ đến theo thực lực mình tăng trưởng, tương lai mỗi ngày sẽ ăn một tấn đồ ăn, Tống Hạo lá gan bộ liền mơ hồ làm đau.

Một tấn, 2000 cân, liền là mua gạo, tổn hao cũng là một cái xa xỉ con số, huống chi vì càng nhanh tu tiên, dinh dưỡng cân đối không thể thiếu, như vậy rau quả, hoa quả, trứng gà, loại thịt, cá. . .

Chỉ là tu luyện cần thiết, này thức ăn tổn hao liền là một cái thiên văn số tự.

Tống Hạo tuyệt đối không nghĩ tới, tương lai mình có một ngày, sẽ làm sao ăn cũng ăn không mập, đây đối với nữ sinh tới nói, thật sự là hạnh phúc phiền não, nhưng đặt ở trên người mình. . .

Được rồi, trước không đi nghĩ.

Bây giờ thực lực mình còn SSUds quá yếu, cho nên nghĩ mãi không ra, tương lai chờ mình tu luyện có chút đoạt được, hẳn là sẽ có biện pháp giải quyết.

Đường đường tu tiên giả, làm sao có thể một mực làm thế tục tiền tài phiền não đây.

Không nghĩ, trước ăn điểm tâm lại nói.

Tống Hạo ngẩng đầu, lại phát hiện bất tri bất giác, mình đã đi vào một quen thuộc nơi hẻo lánh.

Đập vào mi mắt, là một không đáng chú ý tiểu điểm.

Dư thị vốn riêng món ăn!

Tên hết sức bình thường, không có cái gì đáng giá chửi bậy, đơn giản quy nạp, liền là một họ Dư ông chủ, mở thức ăn tiểu điểm.

Nếu gọi vốn riêng món ăn, nhìn ra được ông chủ đối thủ nghề của mình lòng tin mười phần, nơi này mùi vị phải rất khá.

Sự thật cũng là như thế, lúc này thời gian còn sớm, mỗi đến buổi trưa, nhà này cửa tiểu điểm, đều có thể bài lên hàng rỗng rảnh.

Hiện ở cái thế giới này, ăn hàng là càng ngày càng nhiều, nhà hàng chỉ cần mùi vị tốt, tổng sẽ không thiếu khuyết khách hàng.

"Thế mà lại là ở đây, thật đúng là đúng dịp."

Nhìn xem Dư thị vốn riêng món ăn tẩm biển, Tống Hạo trên mặt lộ ra một tia phức tạp, mọi thứ đều giảng cái nhân quả, chính mình sẽ không hiểu thấu đi đến con đường tu tiên, truy bản tổ nguyên, là bởi vì cái kia kỳ diệu mộng cảnh kia mà.

Nhưng vì cái gì sẽ mơ giấc mơ như thế đâu?

Tự nhiên cũng sẽ không là trùng hợp, càng nghĩ, đều cùng ngày đó giao hàng chọn món ăn có thiên ti vạn lữ liên lụy.

Mình tại giao hàng bên trong ăn ra chiếc nhẫn, mà cái kia chiếc nhẫn, thế mà hòa tan, chui vào trong tay, sau đó mới bắt đầu làm lên kỳ quái tu tiên giấc mộng.

Nói một cách khác, Dư thị vốn riêng món ăn, là mệnh vận hẳn bị cải biến địa phương.

Tống Hạo trên mặt lóe lên một tia phức tạp, sớm biết liền không cho nó văn hay chữ đẹp, trọn vẹn phối hữu 200 cái chữ viết tiêu xài thức soa bình.

Năm phúc của mình, Dư thị vốn riêng món ăn sinh ý thanh đạm rất nhiều, ông chủ cũng không cần ngày đêm bận rộn. . . Cũng không biết, nếu là bị nhận ra, ông chủ là lòng mang cảm kích, vẫn là xông lại muốn đánh chính mình.

Nếu không, đem soa bình loại bỏ?

Tống Hạo biết sai liền đổi tốt phẩm chất phát tác, lấy điện thoại cầm tay ra, mở ra giao hàng APP, chuẩn bị kỹ thuật, nhưng mà đúng vào lúc này, một thanh âm thanh thúy truyền vào lỗ tai.

"Tống Hạo đồng học, người cũng ở nơi đây, quá tốt rồi."

Tống Hạo lại là biểu lộ cứng đờ, có chút chật vật quay đầu lại, đã nhìn thấy một da trắng mỹ mạo chân dài muội tử đập vào mi mắt bên trong, thanh xuân vô địch, một đường dẫn tới vô số người qua đường đi lên chú mục lễ.

Cao tới chín mươi phần trăm trở lên quay đầu tỉ suất.

Nhưng mà Tống Hạo lại là kinh hãi, trên mặt toát ra cảnh giác biểu lộ.

Muội tử tên là Hùng Thiển, cũng tới từ tài liệu khoa học cùng công trình học viện, cùng Tống Hạo cùng thất không cùng ban.

Lý Công khoa muội tử vốn cũng không nhiều, như thế da trắng mỹ mạo liền càng thêm phượng mao lân giác, Hùng Thiển chính là tài liệu học viện nam sinh trong suy nghĩ nữ thân. . . Tống Hạo ngoại trừ.

Cũng không phải Tống Hạo thâm mỹ quan cùng người thường khác biệt, trong mắt hẳn, Hùng Thiển cũng là có thể đánh tới tám mươi điểm trở lên mỹ nữ.

Tuy không phải tuyệt sắc, nhưng cũng cảnh đẹp ý vui.

Cũng là Tống Hạo luôn luôn kính nhi viễn chi.

Đây là một cái bi thương chuyện xưa.

Cũng không biết có phải hay không là trùng hợp, Tống Hạo phát hiện mệnh cách của mình cùng vị này chân dài muội tử tương xung. . . Mỗi lần gặp phải nàng, tổng không có chuyện tốt.

Nhớ kỹ hai người lần thứ nhất gặp mặt, Tống Hạo liền một cước đạp hụt, đã rơi vào không có che nắp giếng trong đường cống ngầm mặt.

Còn có một lần, hai người ngẫu nhiên gặp, cùng tiến lên tự học, nhưng mà vẫn chưa đi đến phòng tự học cống, trên lầu một vị đồng học túi sách,

liền không hiểu thấu rốt xuống, còn tốt chính mình lẫn mất nhanh, ngấm lại đều mạo hiểm tới cực điểm.

Nếu nói một lần, hai lần là trùng hợp, lần thứ ba tình huống liền càng ngày càng quý dị a!

Lúc đó chính mình đang một bên nạp điện một bên chơi điện thoại, đột nhiên thu đến Hùng Thiến mỹ nữ điện thoại, mới mở miệng hàn huyên vài câu, điện thoại liền không hiểu thấu bốc lên khói đen a!

Hách được bản thân đưa điện thoại di động vãi ra thật xa, sau đó kiểm về xem xét, vừa mới qua bảo hành sửa chữa một ngày, oán niệm.

Còn có một lần càng thêm mạo hiểm, giữa trưa đi quán cơm mua cơm, cùng Hùng Thiến ngẫu nhiên gặp, đối phương mời mời mình ngồi cùng một chỗ, bạn học chung quanh đều hâm mộ vô cùng.

Liên tục lưỡng lự, chính mình vẫn là đi tới, dù sao vạn chúng nhìn trừng trừng dưới, mỹ nữ mời, làm sao cũng phải cho nàng mặt mũi không phải, kết quả mới hướng phía phương hướng của nàng đi hai bước.

"Vù!"

Bay tới một cái đĩa, vừa vắn đập vào trên mặt mình, may mắn trong mâm đồ ăn giả bộ rất nhiều, chính mình không có có thụ thương.

Nhưng mặt mũi tràn đầy dính lấy hạt cơm, trên đầu treo mấy khối thịt hâm cũng thực khiến người không lời.

Không may liền một chữ.

Chuyện sau tra rõ, là một đôi tình lữ giận dữ, cái kia tính tình sôi động muội tử cầm đĩa ném bạn trai, kết quả ném vào trên mặt mình.

Khí vận thứ này, rất khó nói được rõ ràng, nhưng Tống Hạo tự hỏi, từ nhỏ đến lớn, còn đâu không có xui xẻo như vậy qua, mà lại mỗi một lần gặp phải chuyện xui xẻo trước đó, đều là cùng Hùng Thiển từng có cùng xuất hiện.

Không phải do trong lòng của hắn không cảm thấy e ngại.

Thế là đối vị mỹ nữ kia kính nhi viễn chi.

Tuyệt đối không nghĩ tới hôm nay lại ở chỗ này cùng đối phương ngõ hẹp gặp nhau, đối phương còn hết sức hữu hảo hướng về phía chính mình chào hỏi, làm sao bây giờ, Tống Hạo đã có dự cảm không tốt.

Mặc dù nói mình đã bắt đầu tu tiên, nhưng liền xem như tu tiên giả, cầm huyền diệu khó giải thích khí vận cũng không thể tránh được, chẳng lẽ chính mình hôm nay lại phải xui xẻo.

Nếu không. . . Nhanh chân liền chạy rời đi nơi đây?

Có thể làm như vậy quá thất lễ, Hùng Thiển lại không đắc tội chính mình.

Như thế đả kích nữ hài tử tự tin có chút không ổn, Tống Hạo lạm người tốt thuộc tính phát tác, nhưng mà ý nghĩ này chưa chuyển qua, cái kia da trắng mỹ mạo chân dài muội tử đã đi tới trước mắt của hắn.

Tống Hạo khóc ngất tại nhà vệ sinh, đối mặt xinh đẹp muội tử chính mình quả nhiên vẫn là quá không quả quyết.

Làm sao bây giờ, hiện tại chạy trốn rất lộ ra.

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Tuyệt Thế Tiên Trù

Chương 2: Phúc Họa Đi Cùng

Chương 3: Trong Mộng Kỳ Ngộ

Chương 4: Tai Họa Bất Ngờ

Chương 5: Muốn Tu Tiên , Nhiều .

Chương 6: Còn Nước Còn Tát

Chương 7: Khéo Tay Mập Mạp

Chương 8: Một Tiếng Hót Lên Làm Kinh Người

Chương 9: Ăn Cơm Tu Tiên

Chương 10: Vận Rủi Quấn Thân